Donderdag, 14 Augustus 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3375

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Roosevelt—Churchill.

Oproer in Europa breidt zich uit.

Groot-Britannië en Rusland beloven steun aan Turkije, nu de Duitsers de Zwarte Zee naderen.

ATTLEE ZAL BELANGRIJKE VERKLARING AFLEGGEN.

Clement Attlee, Lord Geheimzegelbewaarder, zal morgen door de radio een officiële bekendmaking doen, welke wordt beschreven als „belangrijk". Deze bekendmaking zal morgen om ... uur plaats hebben. (Londen, (AP) 13.8).

De aard van de bekendmaking, die ... morgen zal afleggen is niet bekend, doch er is veel speculatie, dat Churchill en Roosevelt elkaar in het geheim hebben ontmoet. (New York, ... 13.8).

DE „BATTLE OF GERMANY" IS BEGONNEN.

Uit Britse luchtvaartkringen deelt men mede, dat luchtaanvallen op Duitsland van gelijke of grotere intensiteit dan die van de laatste 24 uur met ... heid mogen worden verwacht. Het grote succes van de klappen, die ... bij daglicht aan Duitsland zijn toegebracht wordt toegeschreven aan de gecombineerde tactieken van laagvliegende Britse Blenheimbommenwerpers en hoogvliegende Noordamerikaanse vliegende forten plus demonstraties van gevechts-machines, die de nazie-gevechtsvliegtuigen aanvielen en veroorzaakten, dat alle Britse formaties doordrongen naar haar objecten.

Sommige oorlogscommentators beweren, dat de Britse daglichtaanvallen van gisteren gevolgd door de aanvallen in de nacht op Berlijn een ... hebben gemaakt met de ... „slag van Duitsland". De Britten zijn ... verbijkelijk niet ontmoedigd door het verlies van een dozijn Blenheims. Men ... eraan, dat 103 van de 350 bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen, die op 7 October 1940 werden gezonden om de Londense dokken te vernielen, werden neergeschoten.

Soms op een hoogte van 7 mijl vliegende, raasden de Blenheims over Nederland en Duitsland. Soms vloog men op de hoogte van enkele honderden voet en soms lager dan de toppen van de bomen. Een piloot deelde mede, dat hij precies op een hoogte van 50 voet scheerde over een Duitse kazerne-stelling, terwijl zijn kanon kogels spuwde tussen de Duitse soldaten in de loopgraaf.

De Britten verklaarden, dat de meervuldigheid van de aanval, waaronder ook aanvallen op de spoorwegen bij St. Omer en de centrale bij Gosnay, de verdedigende gevechtsvliegtuigen ... verwarde, terwijl zij ... niet bij konden, terwijl de Blenheims zo laag vlogen, dat zij niet van boven konden worden aangevallen. Men gaf echter te kennen, dat zulke ... tieken effectief zijn bij verrassingsaanvallen, doch niet altijd kunnen worden gebruikt.

De twee-motorige lange-afstands „Whirlwind" maakte een officieel debuut in escortes van honderden gevechtsvliegtuigen, die de bommenwerpers bewaakten in de vlucht tot Antwerpen en deze bij de terugtocht weer ontmoetten voor de terugweg over de Noordzee. Het nieuwsbureau van het Ministerie van Luchtvaart zeide, dat deze grote cavalcade van Britse luchtmacht, die regelrecht koerste naar Nederland, den vijand zo nam bij verrassing, dat haast geen weerstand ondervonden werd vóór de tijd van scheiden voor het gezelschap boven Nederland was aangebroken. (Londen, (AP) 13.8).

DE RAF BOEKT GROTE SUCCESSEN.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat bommenwerpers van de Royal Air Force Berlijn in de afgelopen nacht twee uren lang bestookten, terwijl grote branden werden veroorzaakt, die op afstand konden worden gezien. Te Essen bereikten de Wellington-bommenwerpers de wapenfabrieken van Krupp en stichtten er een verschrikkelijke brand van een halve mijl lengte.

Het nieuwsbureau deelde mede, dat niettegenstaande uiterst ongunstig weer, sommige bommenwerpers **voorbij Berlijn vlogen naar Stettin aan de kust van de Baltische Zee.** Ook werd gezegd, dat de bommenwerpers zich een weg vochten door elke defensie, die Berlijn kon bijeenkrijgen.

Bij honderden volgden de Duitse gevechtsvliegtuigen de Britse bommenwerpers in groepen van 30 tot 40, terwijl het spervuur zonder ophouden werd afgegeven. De bommenwerpers bleven lang boven Berlijn en cirkelden door de ergste versperringen, die zij ooit ontmoet hadden. Een granaat vulde een bommenwerper met rook en wondde twee manschappen, doch het vliegtuig keerde veilig terug (Londen, (AP) 13.8).

GEZAMENLIJKE BELOFTE VAN GROOT-BRITANNIË EN RUSLAND AAN TURKIJE.

In ingelichte kringen deelt men mede, dat de gezamenlijke Brits-Russische belofte aan Turkije om dit land alle steun te bieden, indien het mocht worden aangevallen, Turkije heeft gesterkt en de samenwerking tussen Londen en Moskou heeft aangetoond. De bekendmaking werd in verband gebracht met het Duitse radio-bericht, dat Von Papen naar Berlijn is teruggeroepen om rapport uit te brengen. Vele politieke waarnemers geloven, dat Turkije wederom naar het geallieerde kamp is gezwaaid sedert de Britten Syrië overnamen, de Duitse pogingen in Irak hebben verijdeld en thans, naar vermeld wordt, een voortdurende stroom van wapenen door Basra aanvoeren. De gezamenlijke verzekering wordt beschouwd als een antwoord op de Duitse radio-beweringen, dat Groot-Britannië en Rusland een aanval op de Dardanellen in de zin hebben. Ook werd deze belofte gedaan op een ogenblik, dat sommige waarnemers voorspelden, dat Duitsland eisen aan Turkije zou stellen voor het vrij doorlaten van troepen om een snelle aanval uit te voeren op de Russische achterhoede. (Londen, (AP) 13.8).

GENERAAL WAVELL HOUDT EEN REDE.

In zijn eerste radio-rede als Brits Opperbevelhebber in Indië zeide Generaal Wavell: „Onze toekomstige pogingen moeten zijn den vijand te verhinderen, waar dan ook op trefafstand te geraken van dit land." De rede noemde niet speciaal Iran, Afghanistan of Burma, doch beschouwde over het algemeen de omliggende defensiebastions ten Oosten en Westen van Indië. Wavell bracht hulde aan de rol, die de Indische troepen in het Midden-Oosten hebben gespeeld. Verder zeide hij, dat bijna 750.000 Indiërs onder de wapenen zijn en de recruten zo snel de trainingsdepots binnenstromen als voor hen voorzieningen kunnen worden getroffen. „Om elke verkeerde indruk recht te zetten", zeide Generaal Wavell, „hebben de Britten in de Middenoostelijke campagnes de grootste verliezen geleden zowel in het aantal als in de krachtsverhouding, vergeleken bij de Indische en Australische verliezen. Tussen 19 November 1940 en 19 Juni 1941 hebben de Indische verliezen 15% bedragen van het totaal, dat door de Britse en Imperiale strijdkrachten geleden werd in het Midden-Oosten." (Bombay, (AP) 13.8).

DUITSE EN ITALIAANSE SCHEPEN VERLATEN THAILAND.

Gemeld wordt, dat Duitse en Italiaanse schepen verdwenen uit de territoriale wateren en de Siamese douane-ambtenaren meenamen. De douanen werden later aan land gezet op een klein eiland in de Golf van Siam. De as-schepen kozen een schuilplaats nabij Bangkok bij het uitbreken van de oorlog, doch vertrokken Zaterdagavond, vermoedelijk naar Saigon. (Bangkok, (AP) 13.8).

DE RUSSISCHE POSITIE VOLGENS LONDEN.

Van gezaghebbende Britse zijde deelde men mede, dat de koppige Russische weerstand de plannen van het nazie-commando heeft omvergeworpen en dat de Duitsers waarschijnlijk verwacht hadden twee weken geleden in Leningrad en Moskou te zitten (zie weekoverzicht in Dinsdag-editie — Red.).

Men zeide, dat de Duitse opmars naar de Zwarte Zeehavens zich zou kunnen ontwikkelen in een grote overwinning, indien deze succes heeft, aangezien de Russische legers binnen de bocht van de Dnjepr zouden kunnen worden afgesneden. Deze bron gaf te kennen, dat er elke kans bestaat voor een succesvolle evacuatie van de Sovjet-strijdkrachten uit Odessa, aangezien de Rode Vloot de Zwarte Zee beheerst.

Gedurende de bespreking van de campagne gaf een officier van het oorlogsdepartement, die zich specialiseert op de Russische inlichtingen, te kennen, dat het Britse leger de toestand in de Oekraïne als zeer ernstig beschouwt. De officier voegde er echter aan toe, dat, indien de Sovjet de troepen in het veld kan houden met voldoende uitrusting, zij in staat zijn voor onbepaalde tijd te vechten. Het Duitse probleem is om volledige uitputting van de troepen af te wenden, vooral daar deze hevige verliezen hebben geleden. Andere bronnen deelden mede, dat de Duitsers een heel eind zijn gevorderd in de aanvallen van Uman ten Noorden- en de Roemeense grens ten Westen van Odessa en andere onofficiële berichten deelden mede, dat de nazies vanuit het Noorden en Westen Odessa naderen. Dit zijn waarschijnlijk echter kleine pantsereenheden en de hoofdaanval zou kunnen zijn gericht op Dnepropetrovsk met het doel Budenny's strijdkrachten te isoleren.

Een zegsman zeide, dat het hoofd van de Britse militaire missie Generaal Mason McFarlane nog niet aan het Russische front is geweest en alle berichten, met uitzondering van die van de officiële communiqué's, bij brokjes binnenkwamen. Hier is de positie langs het gehele front, zoals deze gezien wordt:

Er zijn ontzaggelijke verliezen aan doden, gewonden en vermisten aan beide zijden. De Duitse beweringen van Russische verliezen in vliegtuigen en tanks worden grotelijks overdreven genoemd. De Duitsers proberen een slag van vernietiging te voeren, maar het is nog niet duidelijk wie eigenlijk vernietigd wordt in de vele gevechten op grote schaal.

Een groot deel hangt af van de Duitse mogelijkheid om het initiatief te behouden en de Sovjet-bekwaamheid om de verliezen aan manschappen en materiaal te vervangen in de verschillende sectoren van het front.

De Duitse opmars naar Murmansk is tot staan gebracht ófwel omdat de Nazies door de Russen zijn tegengehouden ôf dat de Duiters het terrein zo ongunstig hebben gevonden voor het offensief, dat zij wachten tot de druk verder in het Zuiden de Sovjets doet terugvallen.

Aan het Finse front zijn de Duitse troepen, die oprukken langs de Noord-Oostelijke kust van het Ladogameer gedurende de laatste paar dagen tegengehouden. Er zijn voortdurende gevechten in deze sector en de nazies hebben een punt bereikt op 50 mijl verwijderd van de belangrijke Murmansk-Leningrad spoorlijn [1200 mijl].

Aan het Estlandse front hebben de Duitsers de laatste drie dagen enige vordering gemaakt en bedreigen zij de belangrijke Rode marine-basis Tallinn. De Sovjet-troepen trekken zich thans terug naar deze haven, die een belangrijke Russische marine-post is in de Baltische Zee.

Ten Oosten van Tallinn wordt er gevochten rond Kholm. Deze plaats behoort tot de defensies van Leningrad, welke worden beschouwd als te sterk om door bestorming genomen te worden.

Er zijn geen berichten, dat de nazies zich in Smolensk bevinden en onofficiële berichten willen aantonen, dat de stad onbruikbaar is, indien zij veroverd mocht zijn.

Belangrijke gevechten worden gemeld in de gebieden ten Noorden en Zuiden van de Pripet-moerassen. De Duitse opmars ten Zuiden van de moerassen zou zich kunnen ontwikkelen in een beweging om Smolensk in grote getale voorbij te trekken en dan naar het Zuiden in de richting van Kiev te zwenken.

In de Oekraïne is de positie van de Sovjet-troepen verslechterd en heeft de Duitse opmars voortgang. Indien de Sovjets worden ingesloten, hetgeen mogelijk schijnt, zouden zij nog over zee kunnen evacueren, aangezien zij deze beheersen (Londen, (AP) 13.8).

Het nieuws van vandaag.

Washington berichtte, dat vandaag in het Witte Huis en in Londen tegelijkertijd een verklaring zal worden afgelegd. Op het laatste ogenblik ontvingen wij deze verklaring waaruit blijkt dat Roosevelt en Churchill elkaar ontmoetten (blz. 3). Ook ten aanzien van een mededeling, die Clement Attlee zou doen, werden deze geruchten vernomen (blz. 1).

Wavell heeft in Brits Indië gesproken (blz. 1); hoofdinhoud de om Brits Indië liggende defensieposten.

Darlan de Konkelaar heeft gesproken (blz. 3): zijn rede kwam hier op neer, dat Darlan een supporter van Pétain wil zijn.

Het Britse Commentaar op de rede van Pétain, die gisteren gepubliceerd werd, ziet er nauwere samenwerking met Duitsland in, acht vooral het feit, dat aan Darlan grotere macht gegeven werd gevaarlijk (blz. 3). Vrij Franse commentaar ziet in de rede een teken van onrust (blz. 1).

Ook een ander bericht gewaagt van deze onrust in Europa.

Uit Bulgarije wordt een pro-Britse samenzwering gemeld vandaag (blz. 4). Een ander telegram meldt, dat de weerstand in Noorwegen en Nederland momenteel het felst is, doch dat vermoedelijk in Bezet Frankrijk de bom zal barsten (blz. 3).

Rond de Zwarte Zee gaat het spannen. De Duitsers naderen inderdaad Odessa en zijn dus enkele dagen reeds in het voordeel, althans aan het Zuidelijk objectief (blz. 4). Londen neemt evenwel, dat de Sovjet-vloot absoluut meesteresse is op de Zwarte Zee (blz. 1). Toch hebben Londen en Moskou steun aan Turkije beloofd. Argumenten werden daarbij niet genoemd, naar onwillekeurig denkt men aan de Dardanellen, nu de Duitsers de Zwarte Zee naderen. De Russen zouden eventueel naar de Krim gaan evacueren (blz. 1).

Moskou meldt, dat de Russen nu inderdaad Smolensk hebben verlaten, doch dat de stad verwoest is (blz. 3).

Dat het voor de Kerk in Rusland nog allesbehalve ideaal is meldt een bericht, volgens hetwelk alle r.k. kerkelijke overheden in Rusland nog in het gevang zitten (sommigen al meer dan 10 jaar) (blz. 3). De bekende Volksprediker Pater Rafaël Bührs O. P., die reeds meermalen naam maakte om zijn historische vondsten, beschrijft in een artikel op blz. 6, hoe het juist deze dagen 700 jaar geleden zal zijn, dat een Dominicaan uit Kiev vluchten moest.

In Tokio werd op Vice-Premier Hiranuma een aanslag gepleegd (blz. 3).

Elders behalen de Russen weer voordelen. Gemeld wordt, dat de Russen weer bij Bjelaja Tserkov, Ilmen-meer en Kakisalmi zitten, dus weer meer naar het Westen (blz. 3).

De Verenigde Staten zouden doende zijn betreffende luchtbases in Brazilië (blz. 3).

Onze Curaçaose gulden en deszelfs stabilisatie kwam ter sprake in het Eindverslag van de 1e Suppletoire; u leest erover op blz. 2.

In de Damesrubriek wordt beschreven welk een succes het heeft om de belastingen door dames te laten innen. Voor de betrokken autoriteiten in Curaçao misschien een aardige idee (blz. 2).

Zwitserlands neutraliteit

Gevoelens van het publiek en de houding der pers

Zwitserlands neutraliteit is een precaire zaak. Zwitserland is het traditioneel-neutrale land van Europa, zoals ook ons land zich gaarne steeds noemde. Maar momenteel is dit kleine land van 4.000.000 inwoners bekneld tussen de grijparmen van de as-mogendheden, die zich evenwel wachten om het neutrale land te schenden, want... alle deviezenverkeer zou dan voor Duitsland vastlopen. De Zwitsers zelf trachten ervan te maken, wat er van te maken is. De grote radio-zender Beromunster, ongeveer 15 km. ten Noorden van Luzern gelegen, is nog altijd zo neutraal, dat het luisteren ernaar aan de Duitsers **verboden** is. Nog dezer dagen berichtte een Amerikaans blad, dat zes Duitsers veroordeeld waren tot 4 — 7 jaar tuchthuisstraf wegens het luisteren naar de „Hetzsendungen deutschfeindlicher Sender, insbesondere solche Beromünster".

Het is met deze radio-uitzendingen als met de Zwitserse Pers: ook deze neemt over het algemeen een stipt neutraal standpunt in, ja, men zou zelfs kunnen zeggen, dat zij — op enkele uitzonderingen na — eerder naar de „deutsch-freundlichen" kant overhelt. En toch wordt der Zwitserse Pers regelmatig door de Italianen zowel als de Duitsers op hoogst onwelwillende wijze haar pro-Engelse gezindheid voor de voeten geworpen.

Het „ergste schendblad".

Wil men, met alle geweld, onder de Zwitserse dagbladen er een noemen, dat misschien eerder pro-geallieerd dan pro-Duits is, dan zou dit **„Die Weltwoche"** zijn. Niettemin wordt dit blad nimmer genoemd door de Duitsers, wanneer zij zich over de Zwitserse Pers beklagen, doch steeds wordt dan gehamerd op de **„Neue Züricher Zeitung"**, welke — ook in gesprekken met Duitsers — het „ergste schendblad" van Zwitserland wordt genoemd.

Het behoeft wel geen betoog, dat deze Duitsers geen enkel bewijs kunnen aanvoeren en zich er meestentijds toe bepalen op te merken, dat de volgorde der Leger-berichten in de dagbladen een aanwijzing zijn voor derzelver onneutrale houding......

De houding van het Zwitserse publiek zelf is enigszins anders: de eerste radioberichten, van de Engelse zenders, over de onlusten in Italië, veroorzaakten in Zwitserland een kleine golf van vreugde en hier en daar ging in openbare gelegenheden een kort, maar veelzeggend, gejuich op. In de Pers echter bleven deze gevoelens zorgvuldig verborgen.

Maar men kan het den Duitsers en Italianen nu eenmaal niet naar de zin maken, en alle toegeeflijkheid, welke men jegens de machtige naburen betracht, zal Zwitserland toch niet behoeden, zo dit in Duitslands kraam te pas komt, voor een onverhoedse aanval.

Niemand kan op dit moment zeggen, of Zwitserland ook steeds buiten de oorlog zal blijven, of dat het — vandaag of morgen — onder de zware Duitse druk bezwijkt en zich de wapenen omgordt, **tegen** Engeland.

Want hoezeer het Zwitserse volk ook gehecht is aan democratie en vrijheid, de Nazies zouden het dwingen **tegen** de eeuwenoude Zwitserse idealen te vechten.

Wat de officiële Zwitserse pers betreft, men zal zich herinneren, dat in Februari van dit jaar de Zwitserse regering heeft afgezien van haar oorspronkelijk voornemen tot het in het leven roepen van een „Presseamt", ter regeling van de betrekkingen tussen overheid en Pers op het gebied van de berichtendienst. Daarvoor in de plaats is toen echter een „Verbindungsstelle

für das Pressewesen" gekomen, waarvoor de richtlijnen in een vergadering van de Zwitserse Persvereniging waren uitgestippeld.

Dat nieuwe apparaat staat onder leiding van Max Nef, een 41-jarigen journalist, redacteur te Bern van de „Thurguaer Zeitung" en medewerker van de „Neue Züricher Zeitung".

Max Nef heeft voor zijn nieuwe functie de nodige ervaring reeds opgedaan, als Hauptmann of kapitein, in dienst is bij de afdeling „Pers en Radio" van de Generale Staf van het Zwitserse leger.

Officieel besluit.

Het officiële Zwitserse regeringsbesluit volgt hier in zijn geheel, omdat de Zwitserse regelen ook van belang zijn i.v.m. de plaatselijke persbepalingen op Curaçao.

Art. 1: De Bondsraad machtigt het departement van Binnenlandse Zaken een „Verbindungsstelle" voor de Pers in te stellen.

Art. 2: De functionaris der Verbindungsstelle wordt benoemd door het departement van Binnenlandse Zaken, in overleg met de door twee leden der Berner Persvereniging uitgebreide Perspolitieke commissie van de Zwitserse Vereniging van dagblad-uitgevers en de Verein der Schweizer Presse.

Art. 3: De opgaven en functies van de Verbindungsstelle worden vastgesteld in een „Pflichtenheft", op te stellen door het departement van Binnenlandse Zaken in overleg met de in art. 2 genoemde Perspolitieke commissie.

Art. 4: De Verbindungsstelle ressorteert onder het departement van Binnenlandse Zaken, dat er bespreking van haar functionnering ten minste één maal per kwartaal genoemde Pers-politieke commissie in conferentie bijeenroept.

Art. 5: Dit Bondsraadsbesluit treedt op 1 Februari 1941 in werking. Het departement van Binnenlandse Zaken heeft opdracht voor de uitvoering er van zorg te dragen.

Ter verduidelijking zij nog opgemerkt, dat de Berner Persvereniging, of liever de „Bundesstädtische Presseverein", een vereniging is van de journalisten, die men zou kunnen beschouwen als de parlementaire redacteuren der Zwitserse bladen.

Max Nef is vrijzinnig-democraat en van zijn hand zijn diverse publicaties verschenen in de door het Algemeen secretariaat der Zwitserse Vrijzinnig-democratische Partij (een der grootste, zo niet de grootste politieke vereniging) uitgegeven „Politische Rundschau".

Curaçao.

MORGEN.

In verband met het Hoogfeest van Maria's Ten Hemel Opneming dat morgen gevierd wordt, zal „Dagblad Amigoe di Curaçao" morgen niet verschijnen. De eerstvolgende editie komt dus Zaterdagmiddag.

Het is de herhaaldelijk uitgesproken wens der kerkelijke overheden, dat morgen de katholieken zich onthouden van slafelijke arbeid en hun zaken, winkels en bedrijven de gehele dag gesloten houden als op Zondag. Het medevieren van de H. Mis is morgen verplicht. Het daarbij ter communie gaan is God aangenaam.

OFFICIER PATER DE BRUYN.

Zijn devies „Je Maintiendrai".

Het heeft Harer Majesteit de Koningin der Nederlanden behaagd om den Vicariaatssecretaris Pater Irenaeus Arnold de Bruyn O.P., die morgen zijn 25-jarig priesterjubileum viert, te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Hierdoor wordt Pater de Bruyns devies het „Je Maintiendrai". Deze Ridderorde werd ingesteld door wijlen Koningin Emma in 1892, en de insignia bestaan uit blauw kruis met acht punten, waarin het rijkswapen. Boven het kruis een kroon, en het geheel opgehangen aan een oranje-lint met blauwe randen.

RECEPTIE PATER DE BRUYN.

Er zij nog aan herinnerd, dat Pater Irenaeus de Bruyn O. P. die morgen zijn 25-jarig priesterjubileum hoopt te vieren, zal recipiëren ten Vicariaatshuize van half 11 tot 12 uur.

Des morgens zal Pater de Bruyn om half 8 een H. Mis opdragen met pontificale assistentie op het binnenplein van het St. Martinusgesticht, waarbij alleen de kinderen aangesloten bij de Katholieke Jeugdcentrale toegang hebben.

De H. Mis in de kapel van het Sint Martinusgesticht zal morgen niet zoals gebruikelijk om 7 uur, doch om 6.30 uur worden opgedragen.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

De athletiek commissie verzoekt den heren Secretarissen der verenigingen, welke as. Zondag aan de wedstrijden deel nemen, de startnummers Vrijdagmiddag, te komen afhalen op het terrein Rif van 16 — 18.30 uur. Tevens training van 17 — 18.30 uur.

Morgen 16 uur semi-finale van het junioren journooi: Ajax — Tropials.

DE STABILISATIE VAN ONZE GULDEN.

Vermindering van het pondenbezit gewenst. Curaçao moest evenals Canada niet vallen onder het sterlingsverdrag.

Aan het Eindverslag van de 1e Suppletoire Begroting 1941 is het volgende ontleend:

Algemeen was men verwonderd over de mededeling, dat de Curaçaose Bank in het afgelopen jaar geen verlies heeft geleden. Gaarne zou men vernemen of dit daarin zijn oorzaak vindt, dat tegenover het verlies een grote winstpost staat. Zo niet en zo de effecten, waarin in 1939 belegging heeft plaats gehad, niet vóór 10 Mei 1940 verkocht zijn, dan zou men gaarne vernemen, welke waarde dan daaraan in de balans is gegeven.

Opgemerkt werd, dat men verwacht had, dat het Bestuur de verkorte balansen over December 1940 en Januari 1941, waarvan verschillende leden blijkens het voorlopig verslag verklaard hadden gaarne kennis te willen nemen, zou overleggen.

In verband met de Curaçaose Bank kwam ook ter sprake de wenselijkheid van het stabiliseren van onze gulden, ten einde een eventuele devaluatie te voorkomen, die voor ons gebiedsdeel, dat een importland is, funeste gevolgen zou hebben. Het middel hiertoe zou gevonden kunnen worden in wijziging van de bestaande wettelijke bepalingen, waardoor schuldverbintenissen in dit gebiedsdeel aangegaan, niet geacht worden te zijn aangegaan in de gulden Nederlands Courant, doch in Curaçaos Courant en het Nederlands zilvergeld niet meer als wettig betaalmiddel wordt aangewezen voor onbeperkte bedragen (zie P.B. 1899 No. 22). De invoer van het Nederlands zilvergeld zou definitief verboden kunnen worden en tevens zou de prijs van 1 kilogram goud in guldens van de Curaçaose Bank moeten worden vastgesteld.

Eveneens zou alles in het werk moeten worden gesteld om te voorkomen, dat een te groot bedrag in bankpapier van de Curaçaose Bank wordt uitgegeven. De balansen per 30 April 1940 en van 30 Juni 1941 van de Curaçaose Bank vergeleken, constateerden de afdelingen, dat er reeds uitbreiding van de circulatie met ongeveer 3 millioen heeft plaats gehad en vrezen, dat indien zo wordt doorgegaan, men tot inflatie zal komen.

Bovendien zijn de saldi bij buitenlandse correspondenten met 7,4 millioen vermeerderd. Indien de uitbreiding van de circulatie, behalve de gouddekking, verder gedekt was met U.S.A. dollars, die een afzetmarkt hebben op alle plaatsen ter wereld, dan zou dit niet van zoveel betekenis zijn. Naar de mening van de afdelingen echter zijn er alle redenen van bezorgdheid, wanneer, zoals het geval schijnt te zijn, deze uitbreiding van circulatie een gevolg is van een cumulatie van ponden, die slechts in het Sterling-bloc-gebied verhandelbaar zijn en waarvoor zeer weinig vraag bestaat.

De afdelingen weten heel goed, dat ook Curaçao in het Sterling-verdrag is opgenomen en gaven dan ook toe, dat pogingen in het werk gesteld dienen te worden, dat dit gebiedsdeel voor zoveel mogelijk goederen uit het Sterling-bloc-gebied invoere.

Dit is echter niet zo gemakkelijk, niet alleen omdat onder de huidige omstandigheden de andere gebieden van dit bloc moeilijk kunnen exporteren, maar ook omdat de transport-mogelijkheden zeer ongeregeld zijn. Het wilde den afdelingen voorkomen, dat het behoren tot het sterling-verdrag ons gebiedsdeel niet de verplichting oplegt om meer ponden te moeten aannemen, dan het mogelijkerwijze gebruiken kan. Anders zou dit een groot gevaar voor het Gebiedsdeel betekenen.

Als de afdelingen goed zijn ingelicht, is het pondenbezit van het Gebiedsdeel reeds veel te hoog, zodat, indien er geen maatregelen worden getroffen om dit te verminderen, althans een verdere uitbreiding van dit ponden-bezit te voorkomen, naar de mening der afdelingen de gevolgen daarvan voor dit Gebiedsdeel niet te overzien zijn.

De afdelingen beseffen zeer goed, dat ook Curaçao aan de economische oorlogvoering moet deelnemen. Echter wil het haar voorkomen, dat zulks reeds in een mate wordt gedaan, die boven de krachten van dit Gebiedsdeel gaat en noodwendig zijn economische ondergang ten gevolge zal hebben.

Men vroeg zich af, of, gezien de belangrijkheid van olieproducten voor de oorlogvoering en de gevaren, die reeds naar voren zijn gebracht, indien ons pondenbezit toeneme, het niet mogelijk zal zijn, voorwaarden te stellen, dat de bedragen noodzakelijk om de vervaardiging van olieproducten te financiëren in dollars worden omgezet. Om zijn geographische ligging is Curaçao te vergelijken met Canada, dat, ofschoon een Dominion van het Britse Imperium, toch geen deel vormt van het Sterling-verdrag, aangezien ook Canada, evenals het geval is met Curaçao, voor zijn economische ontwikkeling gericht is op de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

Met het oog op het voorgaande achtten de afdelingen het van het grootste belang, dat deze zaak goed onder de ogen worde gezien en dat er bij de Hoge Regering in Londen op worde aangedrongen, dat hierin onverwijld verandering kome.

Indien in de bestaande toestanden geen veranderingen komen, vrezen de afdelingen ten zeerste, dat dit Gebiedsdeel verarmd zal worden, hetgeen haars inziens zeer zeker niet in het belang is van het Koninkrijk der Nederlanden in groot verband.

De afdelingen zien met grote belangstelling de zienswijze van het Bestuur tegemoet omtrent dit voor het Gebiedsdeel Curaçao zo belangrijke onderwerp.

Verschillende leden zouden gaarne van het Bestuur de inhoud van het Sterling-verdrag, waarvan hierboven sprake is, vernemen.

KLACHTEN OVER K.L.M.

Een Arubaanse abonnee schrijft:

„Vandaag [d.w. Dinsdag jl. — Red.] kwamen alle Curaçaose couranten niet met het vliegtuig van half twee, doch pas met een extra vliegtuig, dat drie kwartier later op Aruba arriveerde. De postzak kwam wel om half twee mede. Waarom konden de couranten niet op de gewone tijd medekomen? **Heeft het Arubaanse publiek, dat veel bijdraagt in de belasting en diensvolgens ook aan de subsidie voor de K. L. M. geen recht op betere behandeling?"**

Van enkele andere abonnees kregen wij soortgelijke klachten. **En het is helaas niet de eerste keer, dat de service van de K. L. M. nergens op lijkt.** De K. L. M. deelt weliswaar mede, dat wanneer er personen te vervoeren zijn deze voorrang hebben, doch daarmede is de quaestie niet opgelost. Ten eerste wordt op deze manier het gehele bezorgingsapparaat op Aruba in de war gestuurd (van de drie grote plaatselijke bladen), en vervolgens is alle moeite van de Paulus-drukkerij om de Arubaanse editie op tijd gereed te krijgen om niets, en ten derde — het ergste — worden de vele honderden abonnees van de Curaçaose couranten op Aruba gedupeerd.

De K. L. M. krijgt maar eventjes 56.000 gld. subsidie van het Gouvernement, waaraan alle belastingbetalers meedragen, ook zij die nooit persoonlijk van het vliegtuig profiteren. **Laat die dan toch als het u belieft dat kleine voordeel hebben de krant op tijd te krijgen.**

Het is volkomen te begrijpen, dat de ontstemming tegen de K. L. M.-service groot wordt. In het Eindverslag van de 1e Suppletoire, dat gisteren verscheen, werd er ook al over geklaagd. Hier is de gehele passage:

„Een lid deed uitkomen, dat, waar de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij een bijdrage à f.56.000.— van het Gouvernement ontvangt, hij moet aannemen, dat het bedrijf niet rendeert. En als dit het geval is, dan rijst bij hem de vraag waarom die maatschappij er 2 agenten op na moet houden voor het verkopen van passages.

Dat lid zou gaarne vernemen, welke de bedrijfsresultaten van de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij zijn. De vliegtuigen, die de verbinding met Aruba onderhouden zijn — zo betoogde hij — steeds vol geboekt en als het bedrijf nu nog niet rendeert, wanneer dan wel.

Hiertegenover werd echter opgemerkt, dat er andere lijnen zijn, de verbinding met Paramaribo bv., die zijn niet zo vol bezet. Algemeen werd opgemerkt, dat er een tekort aan ruimte is in de verbinding met Aruba.

Niet uit het oog mag worden verloren, dat de scheepsverbinding met Aruba is weggevallen, zodat de behoefte aan ruimte in de verbinding per vliegtuig groter is geworden. Gedacht werd, dat b.v. door instelling van een Zondagsdienst in deze verbetering zou kunnen worden gebracht.

Door enkele leden werd geklaagd, dat wanneer het vliegtuig, dat de dienst Aruba—Curaçao onderhoudt, vol geboekt is, en er nog passagiers zijn, die vervoerd moeten worden, er geen extra-vliegtuig ingelast wordt, terwijl men wel een „special plane" kan krijgen."

DE EERSTE VLUCHT NAAR JAMAICA.

Met ingang van 19 Augustus 1941 zal een geregelde luchtdienst geopend worden door de K.L.M. tussen Curaçao — Aruba — Jamaica.

De eerste vlucht van deze geregelde dienst zal plaats hebben op Dinsdag 19 Augustus om 7 uur; **mailsluiting op Maandag 16 uur.** De enveloppen, welke met deze gelegenheid worden verzonden, zullen van een speciaal stempelafdruk worden voorzien.

DE MADUROSTRAAT.

Uit het eindverslag der 1ste Suppletoire Begroting:

„Enkele leden vroegen, wanneer men maatregelen tegemoet kan zien, waarbij het parkeren van auto's in de Madurostraat verboden wordt. De handel in die straat klaagt erg veel over de hinder, die ondervonden wordt door de parkerende auto's."

CHEQUEKOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.50
Caracas	49.50	51.50
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	45.00	46.50

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:

Punda: Juliana.

Otrabanda: Del Pueblo.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

DE WERKENDE VROUW.

Het innen van belastingen door vrouwen blijkt een enorm succes.

Werken dan niet alle vrouwen! Inderdaad, zelfs degenen, waarvan we zeggen dat ze geen vinger behoeven uit te steken, hebben het nog druk met het een en ander werk. Ja, dikwijls hebben ze meer zorg over haar werk dan de vrouwen die wij gewoonlijk tot werkende vrouwen rekenen. Ze werken aan haar uiterlijk, haar kapsel of toiletten; haar huis, haar partijtjes en bezoeken. Iedere gehuwde vrouw heeft haar werk, al zijn er nog altijd veel meisjes, die denken te trouwen omdat zij dan eindelijk eens niet meer behoeven te werken. Zij vergissen zich lelijk, want juist na het huwelijk krijgen ze dikwijls meer werk te doen dan in een geregelde betrekking ooit van haar gevraagd wordt. Maar nu bedoelen wij met „werkende vrouwen" ook haar niet, maar degenen die in bedrijf of beroep, dag in dag uit, jaar in jaar uit haar eigen kost verdienen. In de tijd van onze grootmoeders waren werkenden vrouwen in die zin iets bizonders. Het waren alleen de schoonmaaksters, werkvrouwen en dienstmeisjes. Voor de rest mochten de meisjes bij moeder thuis wat lichte werkzaamheden verrichten en kalm de tijd afwachten dat zij haar eigen huishouden konden beginnen.

Kwam er echter voor haar geen aanvaardbare echtgenoot opdagen, dan werden het meestal van die vitterige zure oude vrijsters en tantes die men in elk huisgezin liever zag gaan dan komen. Gelukkig is die tijd voorbij en kan elke vrouw of ieder meisje zich nu een beroep uitkiezen waarvoor zij aanleg en lust heeft en waarmee zij zichzelve een behoorlijk, onafhankelijk bestaan kan verzekeren. Dat dit nu allemaal kan en vanzelfsprekend gevonden wordt, is natuurlijk niet zo maar opeens en zonder moeite gekomen.

Er zijn vóór ons heel wat „werkende vrouwen" geweest die, ondanks allerlei spot en sarcasme, door haar doorzetting, durf en volharding, voor de vrouw van onze tijd bereikt hebben, dat zij niet langer bij moeders pappot behoeft af te wachten of zij wel of niet trouwen zou en die in het ongunstige geval meestal afhankelijk was van getrouwde broers of zusters. Toch hoort men ook in onze tijd nog wel eens een enkele keer de klacht, dat nu er zoveel vrouwen op de arbeidsmarkt zijn, zij de baantjes innemen die toch voor de mannen bestemd waren. En toch is niets onjuister. Waarom zou de vrouw, als zij er dezelfde capaciteiten voor heeft niet even goed hetzelfde werk kunnen doen als de man? En geen enkele vrouw, die niet geschikt is voor haar werk, zal haar baantje lang kunnen behouden, als een geschikte manlijke kracht datzelfde baantje wenst

Bovendien kiezen de meeste vrouwen juist die beroepen waarvoor zij beter geschikt zijn dan de man.

Beroepen zoals verpleegster, kinderverzorgster, kapster of modiste, die meer met de aard van de vrouw overeenkomen.

En hoewel de vrouw zich op een steeds groter terrein van werkzaamheden begeeft, zullen er toch altijd beroepen blijven die uitsluitend gereserveerd blijven voor de mannen en wel eenvoudig omdat de vrouwen physiek ongeschikt zijn voor die werkzaamheden. Wij zullen wel nooit zover komen dat we gaan werken in kolenmijnen of als politie-agent en dergelijke.

En waar de vrouwen en mannen hetzelfde werk kunnen doen en dezelfde kansen hebben zal altijd diegene het winnen die het beste werk levert en blijft het dus een eerlijke concurrentie.

Nu er veel mannen in militaire dienst zijn, staan er voor de vrouwen verschillende beroepen open waar zij vroeger niet voor in aanmerking kwamen.

Zo zijn er als noodmaatregel in Engeland vrouwen aangesteld als insters van de inkomstenbelasting. En — het werd een reusachtig succes!! Dit succes zou men aan verschillende oorzaken kunnen toeschrijven.

De mannen zijn galanter tegenover dames, zij houden er niet van lang te zeuren tegenover een vrouw, en bovendien weet men toch wel van te voren dat vrouwen vasthoudend zijn en dat zij bij een debat immers toch altijd het laatste woord moeten hebben. Is het niet zo?

Ja die volharding waarmee sommige vrouwen haar doel proberen te bereiken! Ergens in Amerika (natuurlijk) wilde een dame haar auto, die ze bij het uitstappen netjes op slot gedaan had, openmaken om weer naar huis te rijden. Het sleuteltje weigerde echter en toen het haar na veel moeite toch niet lukte de auto open te krijgen, wrikte zij de voorruit open en ontsloot de deur aan de binnenkant. Daarna stapte ze in maar het contactsleuteltje wilde ook al niet werken. Uitgep[...] keek de dame op en zag haar eig[...] auto een eindje verder staan.

HET AMIGOE-RECEPT VAN D[...] WEEK.

Gevulde tomat[...]

4 à 6 mooie tomaten, 100 gr. geha[...] wat oud brood, wat melk of tomat[...] vocht, wat noot, peper, zout, bo[...] peterselie, paneermeel. De tom[...] wassen, het kapje van de bovenk[...] afsnijden, uithollen en de binnenk[...] bestrooien met wat peper en zout.

Het gehakt aanmaken met het [...] gelopen tomatenvocht, en zo n[...] een weinig melk.

De tomaten vullen, in een vuurv[...] schoteltje schikken, het gehakt [...] strooien met iets paneermeel, hier [...] daar een stukje boter leggen en in [...] oven gaar laten worden.

Bij het opdoen de tomatenra[...] bestrooien met de fijngehakte p[...] selie.

olitiek en Oorlog.

ROOSEVELT-CHURCHILL ONTMOETING.

Beaverbrook gaat naar Washington.

een geheime ontmoeting op zee en Franklin Delano Roosevelt en ton Spencer Churchill overeen ffende een gezamenlijke verkla- over de algemene oorlogsdoelein- welke de vastbeslotenheid uit- kt om tot de uiteindelijke vernie- van de nazie-tirannie te geraken. e bekendmaking van het Witte , zeide, dat de verklaring uit 8 en bestaat en deelde mede, dat de ident en de Premier met hun mi- re adviseurs van hoge rang het le probleem van het verstrekken oorlogsmaterialen bespraken voor landen, die op actieve wijze weer- d bieden aan de nazie-agressie. ze dekken het bevoorradings-pro- n van Rusland en Lord Beaver- k zal naar Washington gaan om erdere biezonderheden te bespre-

bekendmaking deelde verder , dat Roosevelt en Churchill bij hillende conferenties de gevaren aken voor de wereld-beschaving, oortspruiten uit de politiek van aire overheersing door verovering de Hitler-Regering van Duitsland ndere daarmee verbonden Rege- n volgen. De verklaring deelde e, dat zij de klem (hier uitgelegd betekenend waarschijnlijk de stap- hebben duidelijk gemaakt, welke landen herhaaldelijk nemen voor veiligheid ten opzichte van deze ren. De gezamenlijke verklaring stigt de meest concrete oorlogs- inden, die ooit van Britse zijde bekend gemaakt en zette uiteen de chillende gezamenlijke principen in tionale politiek van hun respectie- ke landen, waarop zij hun hoop ven voor een betere wereld. De ident en Premier verklaarden als mening, dat na hun historische oeting op zee, na de uiteindelijke ieling van de nazie-tyrannie de apening van de agressieve landen zakelijk is, hangende de vestiging een meer uitgebreid en permanent em van algemene veiligheid.

e 8 punten, waarover de President Churchill tot overeenstemming men en waarop zij hun hoop ba- den voor een betere toekomst voor wereld zijn de volgende:

) Hun landen zoeken geen agressie rritoriale veroveringen.

) Zij verlangen geen territoriale nderingen te zien, die niet in over- temming komen met de vrij tot rukking gebrachte wensen van de effende landen.

) Zij respecteren alle volken, die vorm van Regering wensen, waar- er zij willen leven en zij zien gaar- le souvereiniteit en eigen Regering teld van die landen, die door ge- d daarvan zijn beroofd.

) Zij zullen met behoorlijk respect r hun bestaande verplichtingen het der genieten bevorderen door alle en, groot of klein, overwinnaar of rwonnene, van de gunst om op ge- e voorwaarden te handelen en de e materialen te verkrijgen, die no- zijn voor hun economische wel- rt.

) Zij wensen een volledige samen- king tussen alle naties op het eco- mische veld met het doel voor allen beterde arbeids-standaarden te krijgen, economische vooruitgang sociale veiligheid.

) Na de uiteindelijke vernieling de nazie-tyrannie hopen zij een le bevestigd te zien, die voor alle es de gelegenheid zal scheppen in gheid te wonen binnen haar eigen zen en zullen de verzekering ver- ken, dat alle mensen in alle lan- hun leven zullen leiden in vrijheid er vrees en begeerte.

) Zulk een vrede zou alle mensen taat moeten stellen zonder vrees zeeën en Oceanen over te steken.

) Zij geloven, dat alle landen der ld om realistische, evenals om lijke redenen moeten komen tot afstand doen van het gebruik van eld. Aangezien geen toekomstige de kan worden behouden indien -, zee- of luchtwapenen nog wor- gebruikt door de landen, die gen of zouden kunnen dreigen met sie buiten hun grenzen, geloven t hangende de vestiging van een uitgebreid en permanent systeem algemene veiligheid, dat de ont- ing van zulke landen noodzake- Zij zullen evenzo helpen en be- gen alle uitvoerbare maatregelen r vredelievende volken de ver- de last van bewapening zullen en (Washington, (AP) 14.8).

VERKLARING VAN MAJOOR ATTLEE.

Churchill en Roosevelt zijn tot overeenstemming gekomen betreffende de vredesdoeleinden bij een ontmoeting op zee. In de verklaring, die Lord Attlee aflegde, deelde hij mede, dat Lord Beaverbrook conferenties zal voeren betreffende het bevoorradings-systeem van de Sovjet-Unie. Hier volgt de verklaring van Attlee:

Lord Attlee deelde mede, dat bij de ontmoeting tussen Churchill en Roosevelt op zee, zij vergezeld werden door de autoriteiten van de twee regeringen, waaronder hoge officieren van haar militaire-, marine- en luchtmachten. Lord Beaverbrook, Minister van Voorraadvoorziening van de Britse Regering heeft zich ook gevoegd in de conferenties. Hij zal doorreizen naar Washington om de verdere biezonderheden te bespreken met de desbetreffende autoriteiten der Regering van de Verenigde Staten.

Vervolgens noemde Lord Attlee de 8 punten, die overeenkomen met die in de verklaring van Washington, (Londen, (AP) 14.8).

DUITS OFFENSIEF IN RUSLAND MISLUKT.

Het Russische nieuwsblad „Pravda" verklaarde, dat het Duitse offensief is stukgeslagen en dat daarom de Sovjet-communiqué's mededelen, dat er geen belangrijke veranderingen aan het front plaats hebben.

Intussen hebben belangrijke veranderingen plaats in het Duitse leger. In Westelijke richting zijn vele Duitse divisies reeds vernield en slechts ontelbare graven herinneren aan de omvang van deze Duitse divisies.

Dozijnen andere divisies hebben na verschillende slagen met het Rode Leger de helft of meer van haar manschappen verloren. Het blad „Pravda" deelde mede, dat de Duitse eenheden de volle kracht van de Sovjet-wapenen hebben gevoeld en de oude Napoleontische weg hebben bezaaid met tienduizenden Duitse doden. Het blad zegt, dat het Duitse leger nog wel sterk is, doch dat de mythe van de onoverwinnelijkheid der Duitse wapenen voor eens en voor altijd is vernield (Moskou, (AP) 14.8).

DE ONRUST STIJGT IN EUROPA.

Duitsers vrezen „onzichtbare vliegende forten".

Berichten, die belangrijke kringen hier bereiken langs allerlei omwegen, duiden aan, dat het nieuwe wapen van Groot-Britannië, de in de Verenigde Staten gebouwde „vliegende forten", grote angst verspreiden en bijdragen tot de opgewekte geest van verzet in Duitsland en het bezette Europa.

Men zeide, dat het meedogenloze bombarderen van Duitsland door reusachtige vliegtuigen, die buiten zicht en gehoor vliegen van hun slachtoffers en de koppige weerstand van de Russische legers er toe bijdragen, dat de wrok begint te zieden en de gramschap naar boven stijgt van Noorwegen tot Italië.

Van ingelichte zijde deelde men mede, dat deze berichten de eerste breuk in de Duitse schaal zouden kunnen aanduiden, doch dat het praematuur zou zijn open revoluties reeds deze zomer of herst te verwachten.

Een bron met geheime middelen van verbinding met Midden Europa zeide, dat mondeling de berichten worden verspreid van het ene tot het andere einde van Duitsland over de dodelijke macht van de Noordamerikaanse vliegende-forten-bommenwerpers. Hieraan werd toegevoegd: „De mensen zijn bang voor wat zij niet kunnen zien. De Duitsers kunnen de forten niet zien, doch zij zien de schade, die zij aanrichten. Dit stille, onzichtbare wapen beangstigt niet slechts de burgers, doch ook de garnizoens in de bezette landen." Verder werd gezegd, dat alleen het feit, dat men weet, dat de vliegtuigen van Amerikaans maaksel zijn, veel bijdraagt om het moreel te ondermijnen.

Van een ingelichte zijde deelde men mede, dat het opmerkelijk is, dat de steden Hamburg en Berlijn, welke haarden waren van het communisme vóór de opkomst van Hitler, onlangs hevig zijn gebombardeerd.

Men verwacht, dat de winter aan het Oostfront en de hevige bombardementen van de Britten, de afkeer tegen een langere oorlog in Duitsland en de satelliet-landen zal doen toenemen. Hoewel Noorwegen en Nederland de bronnen zijn geweest van de meest openlijke weerstand aan de nazies, gelooft men in sommige kringen, dat de grootste omwenteling in de publieke opinie in het bezette Frankrijk zal plaats vinden.

Een Vrije Franse bron zeide, dat men niet moet vergeten, dat er nog enkele wapenen en ammunitie zijn in onbezet Frankrijk. Als de Fransen besluiten deze te gebruiken, zal er bloed vloeien en het zal niet slechts Duits bloed zijn. Men zeide, dat de oude vijandige gezindheid tussen Galliër en Germaan wordt aangezet „als ons volk naar de luchten kijkt en de groeiende kracht van Groot-Britannië ziet en Vichy haar eigen verraad. Onder de oppervlakte roert en kookt heel Frankrijk. Wij hebben 48 jaar lang gewacht voor de grote revanche. Wij zullen niet lang meer wachten".

Alle goed ingelichte luchtvaartbronnen voorspellen een grote uitbreiding van de bombardementsactiviteiten van de Royal Airforce en de Russen. Een bron zeide: „De aanval van gisteren zal over een maand of zo worden beschouwd als een op kleine schaal" (Londen, (AP) 13.8).

BRITS COMMENTAAR OP PÉTAINS REDE.

In officiële kringen te Londen beschuldigde men Pétains politiek ervan de vastberadenheid van de Vichy-Regering te onderstrepen, om zich nog nauwer aan Duitsland en Italië te binden. Men verklaarde, dat Pétains plan tot doel heeft het Franse volk te onderwerpen en het de politiek op te dringen, die het haat, niettegenstaande het volk zich met groeiende hoop tot Groot-Britannië en zijn geallieerden wendt en vurig hoopt op een Britse overwinning. Men zeide, dat Pétains rede ontegenzeggelijk de grootste onrust verraadt betreffende de binnenlandse toestanden in Frankrijk. Ook werd verklaard, **dat het geven van dictatoriale machten aan Darlan, deze hem de kans heeft geboden zulke maatregelen op het Franse volk toe te passen om zich nog verder over te geven en verder samen te werken met de as, hetgeen hij ook in de zin heeft.** Het lot van zulk een vorm van Regering, welke elke spontane en populaire steun mist, zal zeker geen gelukkige zijn.

Van Vrije Franse zijde deelde men mede, dat men van oordeel was, dat de speech van Pétain van grote onrust in Frankrijk doet blijken, welke vooral merkbaar was sedert de Japanse bezetting van Indo-China (Londen, (AP) 13.8).

TOESTAND R. K. KERK IN RUSLAND.

Op het ogenblik zijn alle kerkelijke administrators in de kast, verbannen of worden vermist.

Nadat de Communisten aan het bewind kwamen werden in Rusland geen Bisschoppen meer getolereerd. Van de 13 kerkelijke administrators, die toen werden benoemd, zijn er momenteel 11 in de kast, verbannen of worden vermist. Van 2 weet men helemaal niets.

In het Aartsbisdom van Mogilev werden 4 zulke administrators en een assistent-administrator uitgewezen. Monsignore Boleslao Sloskan, Apostolisch Administrator van Mogilev en Minsk (beide bekende steden uit deze oorlog), werd in 1926 benoemd, werd binnen het jaar, in Augustus 1927, in de gevangenis opgesloten, toen naar Siberië verbannen.

De Apostolisch Administrator van Moskou, Monsignore Pius Eugene Neveu, had het geluk Fransman te zijn en kon toen hij kort na zijn benoeming in 1926 in Moskou arriveerde, vluchten naar Parijs.

De Apostolische Administrator van Leningrad, Monsignore Theophilus Matulanis, werd in 1918 benoemd, zat van 1923 tot 1926 in een hol opgesloten, kwam vrij, ging in 1929 weer voor 4 jaar in een gevangenis, werd toen hij vrij kwam in 1933 verbannen.

De Apostolische Administrator van Charkov, Monsignore Vicent Ilgin, benoemd in 1926, ging nog hetzelfde jaar de kast in, werd later verbannen.

De Apostolische Administrator van Kazan, Monsignore Michaël Jodokas, zit reeds sedert 1929 in een kerker.

De Apostolische Administrator van Zhitomir, Monsignore Theophilus Skalski, werd in 1926 opgesloten tot op heden. Zijn assistent, Monsignore Kasimir Naskrecky, volgde in 1929 — ook tot de huidige dag.

De Apostolische Administrator van Kamieniec, Monsignore Ivan Swiderski, werd opgesloten sedert 1930; toen, in 1932, verbannen; zijn assistent, Monsignore Alexander Wierzbicki, zit al sedert 1932, en zit nog steeds.

De Apostolische Administrator van het Volga-gebied, Monsignore Augustinus Baunmtrog, zit sedert Augustus 1930 in de gevangenis.

De Apostolische Administrator van de Caucasus, Monsignore Johannes Roth, zit samen met den hiervoorgenoemden in het gevang sedert Augustus 1930.

Voor beide voorgenoemde Monsignori Baumtrog en Roth werden vicarii ad interim benoemd, Dr. Stephanus Demurof en Carapet Dirlughian. Van beiden is niets meer vernomen sedert hun benoeming. De eerste woonde in Tiflis (vlak waarbij Josef Stalin geboren werd), de andere is een Armeen en was ordinarius voor alle Armenen in U.S.S.R.

Siberië is kerkelijk verdeeld in twee administraturen. In geen van beide is sedert de Roden aan het bewind kwamen iemand benoemd.

OOK HET WITTE HUIS ZAL EEN VERKLARING AFLEGGEN.

In ingelichte diplomatieke kringen gaf men te kennen, dat er reden bestaat om te geloven, dat Franklin Delano Roosevelt en Winston Spencer Churchill een geheim rendez-vous op zee hebben gehad. Het Witte Huis maakte bekend, dat een belangrijke verklaring zal worden gedaan enkele minuten voor Lord Attlee, de Britse Geheim-zegelbewaarder, zijn radioboodschap zal doen. Men zeide, dat een aantal belangrijke dringende problemen konden zijn besproken, waaronder de nauwere samenwerking van de Vichy-Regering met Duitsland, de Japanse aspiraties in Azië en het gehele as-program voor de nieuwe wereldorde of grotere opvoering van de wapenproductie in de Verenigde Staten (Washington, (AP) 14.8).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Baron Kiichiro Hiranuma, de 75 jaar oude Japanse Vice-Premier en Minister zonder portefeuille, werd heden door pistoolschoten getroffen, die door een moordenaar, genaamd Naohiko Nishiyama, werden afgevuurd. Hiranuma's toestand wordt als ernstig gemeld. Hiranuma werd beschouwd als een aanblijver van het oude kabinet van Premier Konoye en een absoluut gematigd figuur. Waarnemers delen mede, dat het feit, dat zulk een aanslag juist nu plaats vond, geen goed teken is. Een onderzoek is ingesteld.

In zijn nieuwe rol van Minister van Nationale Defensie deelde Admiraal Jean François Darlan mede aan de land-, zee- en luchtstrijdkrachten door de radio in een dagorder, dat hij hen zal leiden langs de weg, die door Henri Philippe Pétain is aangewezen. Parijse nieuwsbladen geven te kennen, dat de macht, die in Darlans handen is geconcentreerd, hem volkomen macht schenkt over de koloniale Opperbevelhebbers. De bladen noemden Maxime Weygand niet in het biezonder.

Pro-nazie afgevaardigden in Chili beloofden bij de zitting van de Kamer van heden deze stormachtig te zullen maken. Bij deze zitting zal de Minister van Buitenlandse Zaken, Juan Rosetti, een overzicht geven van de internationale uitzichten en de voorgenomen maatregelen tegen de nazie-activiteiten. De conservatieve leider Juan Coloma verklaarde, dat 95% van de Chileense leger-officieren met Duitsland sympathiseren. Intussen heeft het onderzoek in Chili naar nazie-activiteiten voortgang.

De Duitsers delen mede, gisteren een verrasende luchtaanval te hebben uitgevoerd op de Oostkust van Noord-Engeland.

Het communiqué van Moskou deelt hedenmorgen mede, dat in de afgelopen nacht niets belangrijks aan het front voorviel. De luchtmacht was wederom actief.

Het Duits communiqué meldt, dat Duits-Roemeense troepen de kust van de Zwarte Zee hebben bereikt tussen Odessa en de mond van de Bug-rivier. Aan het overige front zouden de operaties volgens het plan voortgang hebben, hoewel berichten daaromtrent geheel ontbreken.

Japanse vliegtuigen vielen Chungking opnieuw aan.

Een grote formatie Britse vliegtuigen stak hedenmiddag het Kanaal weer over op weg naar Duitse objectieven.

Een bericht uit Batavia deelt mede, dat de Nederlandse ex-Premier Hendrik Colijn verleden maand door de nazies gearresteerd werd en werd gevangen gezet in een hotel te Valkenburg in Nederland. Hij is in goede gezondheid.

Op het laatste ogenblik meldt een spoedtelegram uit Ottawa, dat Winston Spencer Churchill en Franklin Delano Roosevelt elkaar op zee hebben ontmoet. De bekendmaking deelde mede, dat zij tot overeenstemming zijn gekomen betreffende een verklaring, bestaande uit 8 punten, over de gezamenlijke doeleinden der na-oorlogse politiek.

Buitenland.

NAZIES NADEREN ODESSA.

Van ingelichte zijde werd medegedeeld, dat de Duitsers en geallieerde troepen oprukken naar Odessa uit drie richtingen. Men is ervan overtuigd, dat de Russen zullen verkiezen het uit te vechten, hetgeen waarschijnlijk de vernieling van Odessa tot resultaat zal hebben. De grondstrijdkrachten melden, dat druk werd uitgeoefend in de richting van de Zwarte Zeehaven uit het Zuiden, Westen en Noorden, terwijl de Duitse luchtmacht de uitgangen verkent, bombardeert en beschiet, evenals het nabijzijnde rivierverkeer. Berichten, die Berlijn bereiken, duiden aan, dat de Russen proberen sommige troepen naar de Krim te verschepen, die zich terugtrekken uit de Zuidelijke sector van het Oostfront. Men deelt mede, dat schuiten gereed liggen voor een dergelijke evacuatie. Doch de vertegenwoordiger van Wilhelmstrasse, de „Dienst aus Deutschland", was van mening, dat een strijd op leven en dood om het bezit van Odessa in wording is. De „Dienst" waarschuwde tegen het afschilderen van Odessa als een nieuw Duinkerken, omdat, ten eerste, de Russen koppig vechten en hun leiders eerder zouden verkiezen hun troepen te zien uitgeroeid dan dergelijke opgeschroefde manoeuvres trachten uit te voeren als de evacuatie van Duinkerken.

Mochten de Russen echter het terugtrekken over water verkiezen, dan kan de Duitse luchtmacht gebruik maken van zijn ondervindingen bij Duinkerken, voegde de „Dienst" daaraan toe. Met referte naar de Russische verschepingen naar de Krim werd in dit commentaar eraan herinnerd, dat de Duitse luchtmacht reeds 22.100 ton aan transport-ruimte in deze wateren tot zinken bracht behalve nog dat zij twee torpedojagers en een 4000 ton groot koopvaardijschip beschadigde. Tegelijkertijd, volgens de DNB-berichten, bestookt de Duitse luchtmacht het achterland van Odessa op verschrikkelijke wijze.

Bommenwerpers wierpen heden dodelijke ladingen op de overbruggingen van de Dnjepr, die zijn bevolkt door terugtrekkende Rode troepen. Spoorweg-faciliteiten evenals 8 tanks en 240 andere voertuigen werden gisteren in de Zuidelijke sector vernield. De Russische verliezen van gisteren aan het gehele front waren 184 vliegtuigen. Hiervan werden 63 op de grond vernield en de rest in luchtgevechten.

Volgens het DNB zouden de Duitsers in de centrale sector de Sovjettroepen dichter opeen dringen, terwijl pogingen om de Duitse omsingeling te verbreken, hevige verliezen in manschappen en materiaal tot resultaat hebben voor de Russen. Bovendien werd nog beweerd, dat de Russen hevige verliezen leden in het Noordelijke deel van de centrale sector. Het DNB herhaalde de verklaringen van een Russischen gevangene, die zeide, dat zijn divisie driemaal vernield was, doch telkens opnieuw werd opgebouwd uit overblijfselen van andere divisies. In dit gebied deelden de Duitsers mede, dat ten Zuiden van het Ilmenmeer een Russisch infanterie-regiment werd omsingeld en vernield, met uitzondering van enkele overlevenden, die gewond in Duitse handen vielen. In de Noordelijke sector deelde het agentschap mede, dat Sovjet-tegenaanvallen werden afgeslagen met hevige verliezen voor de Sovjets. Daarna zouden bij Duitse tegenaanvallen 14 kanonnen zijn veroverd. 28 Tanks en 46 kanonnen werden genoemd als de Russische verliezen in dit gebied (Berlijn, (AP) 13.8).

GRAANOOGST IN VELE DELEN VAN RUSLAND BEËINDIGD.

L. A. Benediktov, de Landbouw-Commissaris van de Sovjet, deelde door de radio aan het Rode Leger mede, welke uitzending alhier werd opgevangen, dat de graanoogst in vele streken is beëindigd en speciale aandacht thans wordt geschonken aan het zaaien in de winter (New York, (AP) 13.8).

PRO-ENGELSE SAMENZWERING IN BULGARIJE.

De Openbare Aanklager eiste de doodstraf voor G. Dimitroff en 35 anderen, die beschuldigd worden van een pro-Engelse samenzwering. De beklaagden behoren tot een groot aantal personen, die gearresteerd werden sedert Bulgarije zich bij de as aansloot. (Sofia, (AP) 13.8).

LUCHTVAARTCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het communiqué van de Royal Airforce in het Midden-Oosten deelde mede, dat op Maandag 2 punten in Zuid-Italië werden gebombardeerd, waarbij de chemische fabrieken brandende werden achtergelaten en militaire gebouwen werden vernield. Het communiqué luidt als volg:

„Bommenwerpers van de Royal Airforce vielen verschillende objecten in Cyrenaica aan gedurende de nacht van 11 op 12 Augustus. Blenheims bombardeerden de landingsterreinen en overige gebieden te Gazala. De wolken verhinderden een nauwkeurige waarneming van de resultaten. Te Bardia werden militaire gebouwen gebombardeerd en in brand gezet en de steiger te Derna werd met bommen overgoten.

Bommenwerpers van de Royal Airforce vielen met succes de chemische fabrieken aan te Grotonne in het Zuiden van Italië op 11 Augustus. Vele voltreffers veroorzaakten grote schade aan voorraadtanks en depots en het gehele objectief was een massa van vlammen toen onze vliegtuigen vertrokken.

Andere bommenwerpers vielen de militaire gebouwen aan te Cariati.

Vijandelijke vliegtuigen vlogen in de nacht van 11 Augustus over Malta en wierpen bommen, die geringe schade aanrichtten. Onze gevechtsvliegtuigen vingen twee vijandelijke vliegtuigen op en schoten deze neer. Dezelfde nacht voerden onze bommenwerpers een langdurige aanval uit op de haven van Tripoli. Havengebouwen werden vernield en een hardnekkige brand veroorzaakt nabij de electrische centrale. Bovendien beschoten onze vliegtuigen met de machinegeweren een vijandelijk motortransport op een kustweg in de buurt. 1 Van onze vliegtuigen wordt vermist van deze operaties. (Caïro, (AP) 13.8).

RUSSEN HEROVEREN „N".

Een bericht van „Izvestia", afkomstig van het front, deelde mede, dat een marine-detachement de „blauwe rots" in een sector wist te behouden, toen een groep van 25 Duitse parachutisten een aanval deden. 13 Werden gevangen genomen en de rest gedood. Een bericht van de „Rode Ster" deelde mede, dat een tank-regiment, gevolgd door de infanterie, de stad „N" heroverde van de Duitsers door een charge der zware machines van drie zijden, terwijl lichte tanks de flanken dekten. Het regiment rapporteerde de volgende verliezen aan de Duitsers te hebben toegebracht: 30 Lichte en 10 zware tanks, 25 anti-tankkanonnen en ander materiaal. Een ander bericht van „Rode Ster" meldde, dat een Russisch tank-regiment een gehele oprukkende Duitse tank-divisie rechtsomkeert liet maken door drie achtereenvolgende bestormingen in een slag, die drie uren duurde (Moskou, (AP) 13.8).

Gisteren ontvingen wij het droevig bericht van het overlijden van onze geliefde zuster

Eveline

M. NAHAR
J. NAHAR—DE POOL.
P. NAHAR.
J. NAHAR. [529

SPORTCLUB „ASIËNTO".

Athletiek Junioren.

Den jongens en meisjes wordt bekend gemaakt dat er Vrijdag, 15 Augustus as., training is. Aanvang 16.30 uur.

Voetbal.

De laatste wedstrijden om de „Asiënto Zilveren Bal' zijn nu als volgt ingedeeld:

Zaterdag 16 Augustus, 17 uur: S.U.B.T. — Transvaal (G)
Scheidsrechter: Hr. Zonruiter.
Zondag 17 Augustus 10 uur:
Jong Curaçao — Scherpenheuvel (H)
Scheidsrechter: Hr. Jansen.
Zondag 17 Augustus 16.45 uur:
Finale Winnaar G. — Winnaar H.
Scheidsrechter: Hr. De Boer.
Alle wedstrijden vinden plaats op het Rio Canario-terrein.

SPORTCLUB „ASIËNTO".

Het gebeurt de laatste tijd herhaaldelijk, dat kinderen de tennisbanen gebruiken om er op te rolschaatsen. Het spreekt vanzelf, dat dit niet toegestaan kan worden. Wij verzoeken de ouders hun kinderen hierop te willen wijzen.

Tennis.

De inschrijving van de heren-kampioenschappen enkelspel is van heden af opengesteld bij een der leden van onze tenniscommissie.

Het ligt in de bedoeling om Woensdag 20 Augustus met de wedstrijden te beginnen, zodat de inschrijving Maandag 18 Augustus gesloten wordt.

Wij vestigen in het bizonder de aandacht van onze „B" spelers er op, dat hier een goede kans is om uit te komen tegen sterkere spelers, mede in verband met de training voor de as. kwartaal-wedstrijden tegen de C.S.C.

De tenniscommissie verwacht dus, dat alle „A" en „B" spelers voor deze wedstrijden zullen inschrijven.

Donderdag 14 Augustus as. om 16.30 uur op baan II: Oefenwedstrijd dames single:
Mevr. Rienks — Mej. Coopoolse.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIËNTO".

Dagschotels:

Heden: Gehakt, gek. aard., rode kool.
Morgen: Nassi goreng.

Agenda:

Vrijdag, 15 Augustus 19.30 uur Clubavond Biljartver. „Asiënto".
Zaterdag, 16 Augustus 19.45 uur: Biljartclubfeest.
Maandag, 18 Augustus 19.30 uur: Clubavond Biljartver. „Asiënto".
Maandag, 18 Augustus 20.15 uur: Schermafd. Sportclub „Asiënto" in het repetitielokaal.
Dinsdag, 19 Augustus 19.30 uur: Clubavond biljartver. „Asiënto".
Dinsdag, 19 Augustus 20.00 uur: Repetitie „Ido" -orkest.
Woensdag, 20 Augustus 19.30 uur: Biljartwedstrijden Clubkampioenschap Curaçao.

WACHTDIENSTEN.

Donderdag, 14 Augustus 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel Kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

FEUILLETON.

Het Huis vol Haat.

51).

„Heeft hij het huis dadelijk verlaten?"

„Ja, natuurlijk."

„Heeft u hem met uw eigen ogen de deur zien uitgaan?"

„Neen, dat niet. Maar hij trok zijn jas aan en had reeds afscheid genomen van Mrs. Greene en mij......"

„Wanneer?"

„Geen twee minuten daarvoor. Hij kwam juist uit de kamer van Mrs. Greene, toen ik de bouillon bracht."

„En Miss Sibella's hond — hebt u die in de hall gezien?"

„Neen; hij was er niet, toen ik er was."

Vance leunde achterover in zijn stoel en Markham ging verder met het verhoor.

„Hoe lang bent u in uw kamer gebleven, zuster, nadat u Miss Ada geroepen had?"

„Tot de butler mij kwam zeggen, dat Dr. Drumm mij nodig had."

„En hoeveel later zal dat geweest zijn, denkt u?"

„Twintig minuten — misschien iets langer."

Markham bleef een ogenblik zwijgen.

„Ja," zeide hij eindelijk, „de morphine moet op de een of andere wijze door de bouillon gemengd zijn. — En ga nu maar terug naar Dr. Drumm, zuster. We zullen hier op hem wachten."

„Drommels nog toe!" bromde Heath, toen de verpleegster weg was. „Zij is de beste vrouw voor zulk soort werk, die we hebben. En nu laat zij ons in de steek."

„Dat zou ik niet zo gauw zeggen, brigadier," merkte Vance op. „Zij is alleen een paar seconden naar de hall gegaan om Miss Ada voor haar morgendrank te roepen. En als de morphine vanochtend haar weg naar de bouillon niet gevonden had, dan zou dat morgen of overmorgen wel gebeurd zijn."

Op dat ogenblik kwam Dr. Drumm in de salon. Hij liet zich in een stoel vallen en veegde zijn gezicht met een grote zijden zakdoek af.

„Zij is er boven op, maar het is op het kantje af geweest. Ik geloof zeker, dat zij de zes gram, die men Dr. Von Blon afhandig gemaakt heeft, naar binnen gekregen heeft."

„We zijn u veel dank verschuldigd, dokter," zeide Markham. „Wanneer zullen we uw patiënte kunnen ondervragen?"

„Dat is voor vandaag buitengesloten. Zij zal de gehele dag suf en misselijk zijn — een soort van algemene inzinking met moeilijke ademhaling, slapeloosheid, hoofdpijn en al die dingen. Maar morgenochtend zult u wel evenveel met haar kunnen praten als u wilt."

„Dat is tijd genoeg. — En hoe staat het met de bouillonkop, waarover de verpleegster gesproken heeft?"

„Die smaakte bitter — er zat morphine in."

Er werd geklopt. Dr. Von Blon kwam binnen. Zijn blik dwaalde onrustig van den een naar den ander.

„Is er iets gebeurd?" vroeg hij tenslotte.

Vance sprong op. „Ja, dokter. Ada is met morphine vergiftigd. Dr. Drumm was toevallig in het hotel hierover en heeft zijn hulp verleend."

„En Sibella?" vroeg Von Blon opgewonden.

„Zo gezond als een vis."

Een zucht van verlichting ontsnapte hem en hij liet zich in een stoel vallen.

„Vertel me toch alles. Wanneer is de moord ontdekt?"

Drumm wilde hem op de hoogte brengen, maar Vance was hem vlug voor.

„Onmiddellijk nadat u vanochtend het huis verlaten hebt. Het vergif is gemengd in de bouillon, die de verpleegster uit de keuken gehaald heeft."

„Maar hoe is dat mogelijk? Ik ging juist weg, toen zij de bouillon bracht. Ik heb haar ermede naar binnen zien gaan. Hoe kan dan de morphine......"

„Een ogenblik, dokter. Bent u misschien nog naar boven gegaan, nadat u uw jas aangetrokken had?"

Von Blon keek hem met beledigde verbazing aan.

„Geen quaestie van. Ik heb het huis onmiddellijk verlaten."

„Met andere woorden, onmiddellijk nadat de verpleegster Miss Ada geroepen had?"

„Ja, ik geloof, dat de zuster Ada geroepen heeft. En Ada is onmiddellijk naar boven gegaan, als ik me goed herinner."

Vance bleef een ogenblik roken en zeide dan: „Zonder impertinent te willen zijn, dokter, moet ik toch constateren, dat uw tweede visite al heel gauw op de eerste volgt."

Von Blons gelaat betrok, maar van woede of verontwaardiging was niets te bespeuren.

„Volkomen waar," antwoordde hij. „Maar de quaestie is deze, sir, dat ik van het ogenblik af, dat die vergiften uit mijn tasje verdwenen zijn, het gevoel gehad heb, dat er iets tragisch gebeuren zou en dat ik daarvoor in zekere zin de verantwoordelijkheid droeg. Wanneer ik in de buurt ben, kan ik geen weerstand bieden aan drang om even binnen te lo zien hoe het hier gaat."

„Die bezorgdheid van u is begrijpelijk. En dan voegde toe: „U zult er zeker geen be gen hebben, dat Dr. Drumm der behandelt?"

„Verder behandelt?" Von B rechtop in zijn stoel zitten. „I u hebt zoeven gezegd

„Dat Ada vergiftigd is Vance aan. „Dat is zij ook. tijdig ingrijpen van Dr. Dru haar van de dood gered."

Von Blon was als door de getroffen.

„Goddank!" riep hij uit, opstond.

„En we hebben besloten, Markham er aan toe „de zaa te houden. Ik verzoek u rekening daarmede te houd geen woord, aan niemand!"

„Natuurlijk. — Is het dat ik Ada zie?"

Word

Maria's Ten Hemel Opneming.

De smart, de doodstrijd, het martelaarschap had Maria eens gedeeld met Jesus. Haar overlijden was een slaap, een overgang, zoals vele heilige schrijvers zeggen, een laatste zucht van haar grote liefde, tot God. Apostelen en heilige vrouwen moeten gezien hebben, hoe Zij, die zoëven nog met hen sprak, zich terugtrok in stilzwijgend opzien naar den hoge, misschien reeds genietend in een verschijning de zalige tegenwoordigheid van haren Zoon. Een glimlach des vredes...... en de Maagd is van de aarde tot de hemel overgegaan, zonder een schakel te breken in de reeks oefeningen van liefde. Maar nu mint zij in het licht zonder schaduw, in de aanschouwing van aangezicht tot aangezicht, in een glorie evenwichtig met de volheid der genade, in de eeuwige en zalige omhelzing van God.

Wat tijd en omstandigheden betreft van die overgang, er is geen bepaald document en ook geen overlevering in vaste vorm, die ons volstrekte zekerheid geven. Wil men een keuze doen uit de vele, zeer uiteenlopende meningen, dan heeft wellicht het overwicht van waarschijnlijkheid de volgende voorstelling.

Maria zou gestorven zijn in of omtrent het jaar 42; in dat jaar was de H. Maagd omtrent zestig jaar oud, of iets meer. Eveneens in dat zelfde jaar had naar ernstige berekening de verspreiding plaats der Apostelen. Twaalf à dertien jaren waren voorbij sedert 's Heren Hemelvaart — die tijd van verblijf in en om Palestina was dan den apostelen van God gegeven om de Boodschap des heils den kinderen Israëls nog aan te bieden. Omtrent Pasen van dat jaar liet de nieuwe koning van het land, Herodes Agrippa den apostel Jacobus onthoofden. Petrus in de gevangenis werpen; de kerkvervolging dreef de apostelen tot de vlucht, en de zending voor alle volken zou daarmede beginnen in volle kracht.

Als nu de H. Maagd gestorven en verrezen is, terwijl de Apostelen verenigd waren in hare nabijheid, — zoals de traditie, met alle verscheidenheid, door alle legenden heen stellig vasthoudt, — kan dit verklaard worden op natuurlijke wijze, door de samenloop der gebeurtenissen onder de leiding der gewone Voorzienigheid. De oude Gallische Kerk vierde de opneming van Maria ten hemel in Januari. De viering van het feest half Augustus is betrekkelijk spoedig algemeen geworden.

René Marie de la Broise verhaalt ons van de meer dichterlijke dan geschied-kundige voorstellingen dier verkundige voorstellingen, welke de jeugdige Kerk gebeurtenis, welke de jeugdige Kerk als een jubel in het hart droeg. En dan zegt hij even schoon als juist: Het is niet aan te geven waar de legende begint of waar ze ophoudt, maar hoeveel men legendarisch acht en onzeker, boven alle twijfel leeft de historische waarheid in die poëzie van het verhaal, en niet minder ligt onder de bloemen van lieve legenden de theologische zekerheid des geloofs bewaard.

De heilige Vaders en Leraars hebben elk op hun wijze de feiten voorgesteld en daarmede geen historische zekerheid aan het verhaal gebracht; zij bedoelden dit ook niet, maar zij wilden de leerstellingen des geloofs verzekeren en gestadig leren welk de idee moet zijn over de H. Maagd bij het Christen volk. En, op dat terrein hebben zij alle bevoegdheid en alle gezag.

Overigens de uitgesproken onafgebroken traditie is ook hier niet de enige grondslag, waarop de Kerk de zekerheid bouwt van haar geloof. Er zou een groot werk te schrijven zijn, om de bewijsvoering te ontleden in haar volle kracht, die zich beroept op de bekende waardigheden en voorrechten der H. Maagd en logisch daaruit afleidt, dat de Opneming met ziel en lichaam en zonder verwijl steunt op die uitverkiezing der Moedergods. De godgeleerden tonen aan, dat Maria's verrijzenis en hemelvaart voortvloeien uit de roeping, de bediening, de taak, die zij tegenover en met Jesus Christus te vervullen had. En zó is deze verheerlijking van haar, die is de Moeder Gods en de Moeder der mensen, neergelegd in de goddelijke openbaring en toevertrouwd ter bewaring aan de H. Kerk. Het is een waarheid, die behoort tot onze schat des geloofs.

Opgeheven na haar verrijzenis door de goddelijke Almacht, als gedragen op de vleugelen der Cherubijnen verschijnt de Vrouw, beloofd in het Paradijs. De allerreinste, ongeschonden, onbevlekte Maagd, die Isaias aankondigde, die de engel Gabriël begroette als degene, die een Zoon baren zou door de kracht van den H. Geest, die Moedergods gaat de hemel binnen.

En, als Jesus haar opleidt tot de troon, waar Hij zetelt aan de rechterhand des Vaders, dan kroont Hij de Moedermaagd ten aanschouwe van zijn engelen en zijn heiligen. Hij kroont Maria als haar God met den Vader en den H. Geest; Hij beloont met overvloedige glorie en Zaligheid de overvloed van genaden, die Maria ontving en waaraan zij met vrije wil trouw heeft beantwoord. Hij schenkt haar de erekroon met al de aandoening des harten van den Zoon jegens zijn Moeder. Gelijk Maria Hem opnam in haar aardse woning te Nazareth en Bethlehem, zo ontvangt Hij haar in Zijn huis, in de eeuwige heerlijkheid van den Vader in de hemelen.

Hij kroont haar in al de majesteit van zijn koningschap, niet met een kroon als die gegeven wordt aan de trouwste dienaren, maar met de diadeem der koninklijke waardigheid. Immers, de titel van Moeder verheft haar boven alle onderdanen en verbindt haar aan de almacht van haar Zoon. Voorbeschikt in het Godsplan om met Hem de wonderbare menswording tot stand te brengen, die de bekroning is van het grote scheppingswerk, moet zij naast Jesus heersen over de gehele het eeuwig Woord in het werk der Verlossing en des heils, moet zij deel hebben aan de heerschappij in de bovennatuurlijke wereld, waaraan de natuur-wereld geheel onderworpen is.

De Zalige Petrus Canisius overweegt deze zegepraal der vereerde Moedermaagd en juicht alsof hij Jesus' woorden hoort in de hemelen: Kom, o Moeder, gij gaat beloond worden! Gij hebt mij omkleed met het omhulsel des lichaams, Ik wil u kleden met glorie en majesteit.

De zon hebt gij als een wolk omhuld, gij zult gekleed zijn met de glans der zon. Gij hebt mij getooid met menselijke schoonheid, Ik zal u boven allen der goddelijke schoonheid deelachtig maken!

De mensenzielen, die reeds in de hemel wonen, de gelovigen uit de lange eeuwen der verwachting met de eerstelingen der Christelijke Kerk, begroeten Maria als de eer van het menselijk geslacht, als de nieuwe Eva. Wie hare nabestaanden op aarde waren, en dat zijn wij, alle christenen die trots zijn op ons lidmaatschap der Heilige Roomse Kerk, wij zien onze eigen zaligheid groeien in de glorieglans der triumpherende Moedermaagd Marie.

De engelen huldigen in haar de hoogste waardigheid van Moedergods, Koningin van engelen en mensen.

En te midden van deze glorie juicht Maria in nederige dankbaarheid, prijst God en jubelt haar blijdschap uit in Jesus. Al de lofzangen, al het eerbetoon, al de aanbidding van alle hemelingen bindt zij samen in een hymne van lof voor Hem, die alles in allen en voor allen is en zij zingt, samen met de zalige koren, boven allen uit, in de ontelbare scharen der heiligen: glorie zij den Vader, glorie den Zoon, glorie den H. Geest.

En wij bidden, bidden met verdubbelde devotie op deze dag:

Al zit ghy op een wolk van Seraphinnen,
Zo diep in 't goud van 't albezielend licht
Der Godtheit, met uw stralende aengezicht.
Dat Cherubyns beloncken en beminnen.
Dat d'Engelen bewieroocken en eeren,
Met Englezank, en galm van 't zaligh koor:
Nog dringt de strael van uw genade door
Dees duisternis, waarin wij ons verneeren
Voor uwen troon......

VROUWEN ORGANISATIE CURAÇAO.

De Vrouwen Organisatie hield dezer dagen haar 9e maandelijkse ledenvergadering in het gebouw van de Loge, Wilhelminaplein. Dit was de eerste Algemene Vergadering na de goedgeslaagde propaganda-avond, die 24 Juli in het Theater Brion werd gegeven. Het bestuur kon het verheugend feit constateren, dat een veel groter aantal leden dan vorige keren het geval was van haar belangstelling deed blijken. Ook verschillende introducée's waren meegekomen.

Niet weinig was dit ook te wijten aan de biezonderheid, dat de directeur van de Openbare Gezondheidsdienst alhier, Dr. W. M. Bonne zich bereid verklaard had een causerie te houden over de hier voorkomende besmettelijke ziekten en wat daarmee samengaat.

Maar alvorens hiertoe werd overgegaan, kon de voorzitster Mevr. Eldermans het verheugend bericht mededelen, dat verleden week de eerste grote zending, nl. 12 kisten, zilverpapier, tin, enz., naar Engeland zijn verstuurd.

Zij wekte de leden op vooral niet te denken, dat dit nu voorlopig genoeg is, maar stug vol te houden om de tweede zending kisten in een korter tijdsbestek naar het goede doel te helpen verhuizen.

Voorts zette spreekster uiteen de bedoeling van het door de Organisatie gestichte 10-Mei-fonds, hetgeen beoogt een belangrijk bedrag bijeen te zamelen, om dit na het beëindigen van de oorlog beschikbaar te kunnen stellen voor oorlogsslachtoffers, vrouwen, die uit concentratiekampen komen, ondervoedde kinderen en kinderverzorging in het algemeen.

De voorzitster legde er de nadruk op, dat de leden niet verplicht zijn hieraan geregeld bij te dragen, maar in deze geheel vrij gelaten worden. De bedoeling is echter, op de maandelijkse bijeenkomsten een bus op de bestuurstafel te plaatsen, waarin ieder het zijne (hare) kan deponeren. Ook giften of bijdragen van niet-leden worden natuurlijk gaarne in ontvangst genomen! Tot dit doel bestaan bij het bestuur der Organisatie ook plannen om in het volgend voorjaar een bloemententoonstelling te organiseren, waarvan de opbrengst ten bate van bovengenoemd fonds zal komen. Ieder, die hieraan mee wil doen, kan dus reeds nu beginnen met het kweken van planten en bloemen om succes te hebben tegen Januari.

Onze internist Dr. van der Sar heeft een verzoek gericht tot het bestuur om moeders, die teveel moedermelk hebben, op te wekken dit te willen afstaan ten behoeve van babies, die moeder-moeilijkheden van onzer zuigelingen voorkomen worden. Moeders, die hiervoor in aanmerking komen, gelieven zich op te geven bij Mevr. van der Sar, Hoogstraat 50, telefoon 1786. Zij verrichten hiermede een goede daad, want vele babies kunnen hierdoor in het leven gehouden worden, aangezien deze moedermelk door steriliseren lange tijd bewaard kan blijven, zonder dat zij haar waarde verliest.

Na nog enkele huishoudelijke besprekingen volgde de lezing van Dr. Bonne over besmettelijke ziekten, waarvan als hier het meest voorkomende werden aangeduid: typhus, dysenterie en dyphterie. Dr. Bonne vertelde hoe hier op Curaçao zoveel mogelijk wordt gedaan om deze ziekten te bestrijden en te voorkomen. Op de scholen wordt in de laatste klassen reeds begonnen met inenting tegen dyphteritus een ziekte, die zetelt in neus- en keelholte, terwijl binnenkort ook op de fröbelscholen met inenting wordt begonnen. Natuurlijk wordt hier geen dwang uitgeoefend en zijn de ouders geheel vrij in het laten inenten van hun kind of niet. De meesten zijn gelukkig echter zo verstandig, waardoor veel kwaad wordt voorkomen. Practische nadelen ondervinden de kinderen hiervan niet. Ook voor typhus en dysenterie worden de uiterste voorzorgsmaatregelen genomen en iedereen kan hierin medewerken door bijv. het drinkwater altijd te koken en vooral flink te laten doorkoken (ten minste 5 minuten), geen rauwe groenten of vruchten te eten of deze laatste althans niet ongeschild te nuttigen en verder stelt de gezondheidsdienst zoveel mogelijk onderzoek in naar bacillen-dragers, o.a. bij onze ijsco-mannetjes en mensen, die dagelijks met levensmiddelen in aanraking komen. We weten dus nu allen, dat deze mensen geregeld onder contrôle staan en kunnen met een gerust hart nog eens een ijsje eten.

Als laatste belangrijke factor noemde Dr. Bonne nog de vliegen, die we te allen tijde moeten bestrijden. Hebben we op een ogenblik veel last van vliegen, dan moet de haard of nest niet ver verwijderd zijn en kunnen we vorming hiervan voorkomen door o.a. onze regenbakken en putten goed af te sluiten en het vuilnis in goed gesloten blikken of emmers te bewaren, liefst niet te dicht bij huis.

Dr. Bonne stelde verschillende voorbeelden door alhier voorgekomen gevallen en de bestrijding daarvan. Vanzelfsprekend was deze lezing voor de dames zeer interessant en konden velen nog wat leren uit hetgeen Dr. Bonne vertelde.

Na afloop werden door de leden nog enige vragen gesteld, waarna de voorzitster met een speciaal woord van dank aan Dr. Bonne de vergadering besloot.

Een Engels meisje in dienst van het leger voor het overbrengen van vertrouwelijke mededelingen.

De beginselen der Koloniale Politiek.

Van voogdijschap tot leiderschap, en voorts tot deelgenootschap.

Het hoofd van de Economische Afdeling van het departement van Koloniën, mr. G. H. C. Hart, heeft een arschrift, die naar zijn mening [illegible] koloniale politiek moeten beheersen.

Na te hebben toegegeven, dat het verkrijgen van de koloniën in het verre verleden niet altijd op bewonderenswaardige wijze heeft plaats gehad, terwijl de koloniale politiek in het verleden ook wel te wensen heeft overgelaten, wijst mr. Hart er met nadruk op, dat het oudste en best-bestuurde koloniale rijk er reeds enige tijd op ernstige wijze naar streeft de tekortkomingen der laatste eeuwen goed te maken. Dit geschiedt reeds sedert 50 jaren op steeds doelbewuster wijze en met een toenemende eerbied voor nieuwe idealen.

De trots van het koloniale leiderschap bestaat nog steeds, doch de heer Hart is ervan overtuigd, dat het steeds meer trots wordt over de verantwoordelijkheid, die men draagt en niet langer trots over het bezit.

Mr. Hart legt de volgende algemene beginselen neer voor de koloniale politiek, welke naar zijn mening de vooruitstrevende koloniale regeringen bij haar beleid zouden moeten leiden:

1e. Het gebied moet uitsluitend bestuurd worden in het belang der inheemsen, hetgeen dikwijls evenzeer in het belang [illegible] bracht, in de eerste plaats [illegible] lang van de inheemse bevolking. Dit betekent echter niet, dat de belangen van het moederland verwaarloosd moeten worden.

Het is inderdaad een voordeel, indien het leidende land zelf een billijke mate van welvaart put uit zijn koloniale activiteit.

3e. Het koloniale probleem moet nooit behandeld worden in een geest van raciale, intellectuele of geestelijke superioriteit.

4e. Op politiek terrein moet er steeds van de zijde van de regering het verlangen bestaan de inheemse bevolking te emanciperen, onderwijzen en stimuleren, teneinde haar een aandeel te kunnen geven in de regeringstaak.

In het algemeen gesproken, meent mr. Hart, dat er een voortdurende en bewuste, doch gecontroleerde aandrang moet bestaan om de overheersing en voogdijschap te ontwikkelen tot leiderschap en het leiderschap tot deelgenootschap. Hij meent, dat de ontwikkelingen daar moeten eindigen, omdat het deelgenootschap niet kan worden bereikt, alvorens de inheemse bevolking ervan overtuigd is, dat de verwezenlijking van haar verlangen om een afzonderlijke eenheid te worden, het beste gediend wordt door op gelijke voet samen te werken met de andere leden van het oude rijk, binnen dat rijk en niet erbuiten.

Mr. Hart spreekt de overtuiging uit, dat de Nederlandse en Britse koloniale rijken geleid zijn door beginselen, gelijk aan die, welke door hem werden geschetst.

Het uiteindelijke streven van de centrale regering van een koloniaal rijk kan nooit de wegcijfering van zichzelf zijn.

H. Hyacinthus

door

Pater Rafaël Bührs O. P.

700 jaar geleden moest de heilige Dominicaan Hyacinthus uit Rusland vluchten.

Het feest van dezen Heilige, een der grootste zonen van den heiligen Vader Dominicus, wordt aanstaande Zondag in al onze kerken gevierd.

Niet alleen voor de Dominicanen, maar voor alle Gelovigen biezonder in deze **oorlogstijd** is de H. Hyacinthus een **interessante** figuur.

Het is nu juist **700** jaar geleden, dat deze Pater Dominicaan uit het **oorlogvoerende Rusland** vluchten moest naar zijn vaderland: **Polen.** Gedurende 5 jaar had hij gewerkt aan de bekering van heidense Russen. Eén jaar te voren, in **1240** was hij uit **Kiev,** de toenmalige hoofdstad van Rusland, gevlucht en de **Dnjepr** overgestoken.

Dit laatste echter niet gelijk de Duitsers in bloedige strijd met verschrikkelijke wapenen, in kleine overvolle boten met verlies van vele kostbare mensenlevens.

God wrocht wonderen voor Zijn Heiligen.

De H. Hyacinthus strekte zijn brede zware mantel over het water, zette zijn voeten erop en door een wondermacht werd hij naar de overzijde van de rivier gebracht. In zijn rechterhand droeg hij het H. Sacrament, in de linker een groot beeld van de H. Maagd.

Hoe de Heilige hiertoe kwam?

Toen hij de vijandelijke horden hoorde naderen en er gevaar bestond, dat de barbaren zijn kerk zouden verwoesten, was zijn eerste gedachte het H. Sacrament in veiligheid te brengen. Hij opende het tabernakel, nam de Ciborie met H. Hosties en verborg die onder zijn mantel. Terwijl hij het klooster doorliep, gevolgd door zijn medebroeders, kwam hij langs het albasten beeld der Moedermaagd, de Patrones van het klooster. Een geheimzinnige stem deed hem stilstaan en het was hem als sprak het beeld hem toe: „Hyacinthus, verbergt gij den Zoon tegen belediging en laat gij het beeld van zijn Moeder achter ten spot van de heidenen?"

„O Moeder", zuchtte de heilige, „gaarne zou ik uw beeld medenemen, maar het is mij te zwaar." [illegible] met de tegenwoordige barbaren, die op dezelfde plaats maar op afschuwelijke wijze schatten verliezen.

Te voet trok hij door het grootste gedeelte van Europa.

Er is mogelijk geen heilige, die zoveel apostolische reizen heeft gemaakt als de H. Hyacinthus en wel zoals de Apostelen te voet.

Van Polen trok hij door Rusland tot Constantinopel. Hij predikte op verschillende plaatsen in **Pruisen, Letland, Lithauen, Denemarken, Zweden** en **Noorwegen.**

Op een andere reis naar het Zuiden bezocht hij Rome. Dan ontmoette hij den H. Dominicus, die slechts 13 jaar ouder was dan hij. Deze maakte zulk een indruk op hem, dat hij verzocht lid te mogen worden van zijn Orde.

Uit de hand van den heiligen Dominicus zelf ontving Hyacinthus het ordekleed en in zijn handen legde hij na 6 maanden de heilige Professie af.

De H. Hyacinthus stamde uit een der adelijkste en oudste geslachten van Polen Zijn moeder heette **Beatrix** en van zijn grootvader Saulius wordt verhaald, dat hij eens, na een verwoede strijd tegen een heidensen reus, die als een Goliath zijn volk aanviel, met de baard van dien reus aan de punt van zijn lans tot zijn juichend volk terugkeerde.

Vrede stichten was zijn apostolaat.

De kleinzoon van Saulius was niet **oorlogszuchtig,** noch **bloeddorstig.** Integendeel. De H. Hyacinthus heeft zijn gehele leven gewerkt aan het herstel en behoud van de **vrede,** rust en eensgezindheid onder de Christenvolken en wist door zijn gebed, prediking en wonderen veel **roofzuchtige Pruisen,** bloeddorstige Tartaren en heidense **Russen** de wapens te doen neerleggen en het Christelijk geloof omhelzen.

Vooral in Krakow, de toenmalige hoofdstad van Polen, heeft hij veel gewerkt voor de beschaving van zijn volk. Door zijn toedoen kwam er een wet, die **beval de volkstaal te onderwijzen.** Door zijn prediking bewerkte hij eenheid in geloof, taal en volksbelang.

In het jaar 1257 's daags vóór het feest van de ten Hemelopneming van Maria, vernam hij van de hemel, dat hij de feestdag van Maria in de hemel zou vieren.

Op het feest van Maria's ten Hemelopneming ging ook hij naar de Hemel.

Erg ziek en met zware koorts sleurde hij zijn afgemat lichaam naar de kerk om met zijn medebroeders de Metten en Lauden te zeggen van het Officie, dat hij met Engelen en Heiligen in de hemel zou voortzetten.

Na het koorgebed ontving hij de H. Communie en op zijn verzoek gaf de Prior van het klooster hem het H. Oliesel **aan de voet van het altaar.**

Stervend brachten zij hem naar zijn cel. De 74-jarige grijsaard zegende zijn broeders. Zijn laatste woorden waren: „Op U, o Heer, heb ik gehoopt. Vader, in Uwe handen beveel ik mijn geest."

Zo stierf de H. Hyacinthus op de vooravond van 15 Augustus 1257 in geur van heiligheid. Door Paus **Clemens VIII** werd hij kort daarna heilig verklaard.

De H. Hyacinthus wordt vooral aangeroepen in gezegende omstandigheden, omdat door zijn voorspraak veel wonderen van die aard zijn geschied.

Moge de devotie voor dezen groten Dominicaan toenemen, en moge de H. Hyacinthus ook in deze benarde tijd uitkomst brengen, gelijk hij, volgens de verklaring van een Pater Dominicaan uit het klooster van Krakow „licht en vreugde" heeft gebracht in zijn tijd.

CA'I DAIN.

Iedere Bonairiaan kent Dain. Een paar maal in de week ziet ge hem op de Playa om hier en daar een aalzuur maken. Een paar flikkerende ogen en een nooit wijkende glimlach geven hem het aanzien van een gelukkig mens. Altijd opgeruimd, dankbaar als geen ander, bereid om voor eenieder te doen wat hij kan, en zo arm als de straat, dat is Dain.

Eigenlijk heet hij Hypolito Daniel. Maar zoals het gewoonlijk gaat: men neemt de tweede naam en verkort of verbastert die tot een klein, gemakkelijk uit te spreken woordje.

Hij woont geheel alleen in het hartje van Nikiboko. Het armzaligste strohutje, wat ge daar aantreft, is zijn woning. Dat noemt men Cas di Dain, of kortweg Ca'i Dain. Het strodak vertoont gaten en spleten; het gewone lot van paloe-maishi daken, wanneer enkele jaren achter elkander de oogst maar karig is.

Binnen kunt ge u nauwelijks roeren. Het eerste vertrek, een van kistenplanken aangebouwd hokje, is zijn zitkamer. De wanden zijn met kranten beplakt; meubilair bestaat uit tafeltje, stoel en wat heiligen-schilderijtjes.

Het is maar weinig verzorgd, want het dient slechts voor hemzelf.

Het bedeoord van Ca'i Dain.

Ge bukt uw hoofd en komt dan in het tweede vertrek: het heiligdom van Dain. Het is dit kamertje, dat aan de woorden „Ca'i Dain" een heel speciale betekenis gegeven heeft. Dit vertrekje is nog verdeeld, al begrijpt ge niet hoe zulk een kleine ruimte nog voor verdeling vatbaar is. Met een stel latten en doeken heeft hij zich een slaapkamertje afgeschoten, juist groot genoeg voor een bed, een altaartje en staanplaats voor één persoon.

Wat in de voornaamste kamer het meest opvalt, is een welverzorgd altaartje. Een tafeltje met een Mariabeeld, rondom in de bloemen, kerkboeken, wijwater en devotionalia. Aan de wand ziet ge nog zijn Sint Antonius, Santa Clara en heiligen met vreemde namen. Alles is door hemzelf ingericht, en al getuigt het dan al niet van artisticiteit en harmonie-gevoel, zeker spreekt het van zijn godsvrucht. Iedere dag opnieuw en meermalen per dag worden al deze heiligheden beurtelings vereerd.

De avond echter is voor de gemeenschap, voor Nikiboko Meimei. Als de donkerte juist is ingevallen en de kleintjes rustig op hun buikje liggen te slapen, dan gaan de moeders en al wie er maar devotie toe heeft, naar Ca'i Dain. Het hutje is spoedig gevuld, de rest blijft buiten staan in de koraal of zelfs buiten het hek.

Er bestaat hier geen regeling, geen wet, geen afspraak, alles gaat zoals het naar gewoonte gaat. Dain zit vlak [illegible] avond wordt dan enkel gevuld door het regelmatig gegons van devotelijk biddenden.

Het feest van Sint Antonius.

Tweemaal in het jaar is er iets biezonders te doen. De feestdag van Sint Antonius wordt door een aparte noveen in Ca'i Dain voorbereid. Hij heeft, zorgvuldig in een papier gewikkeld, een gebedenboek vol aanroepingen en overwegingen betreffende dezen heilige. Dan komen er veel meer mensen, dan op de gewone dagen door het jaar.

Maar dan de Octobermaand! In de parochiekerk is het gedurende de gehele maand iedere avond lof. Voor de bewoners van Nikiboko betekent dat een half uur of drie kwartier lopen. Daar valt niet aan te denken, als je ver in de mondi woont. Vaak regent het dan en zijn de wegen modderpoelen. En als dan de maan zich schuil houdt achter een dikke wolkenlaag, is er bijna geen weg te onderscheiden. Moeders met veel kinderen kunnen zeker niet weg.

Ca'i Dain echter staat midden in Nikiboko en het is juist in de Rozenkransmaand een druk bezocht bedehuis. Met al de ten dienste staande middelen wordt getracht alles te doen, wat in de kerk gebeurt: er wordt een volledig lof gehouden. De gelovigen brengen zelf een stoel mee en wie het heeft, een zangboekje. Het hutje en de koraal ervoor zijn spoedig gevuld.

De Madonna staat dan op de grote tafel, bedolven onder een heel bos van fel gekleurde papieren bloemen. Tot voor kort had Dain slechts een klein, onooglijk klein Mariabeeldje, nog geen hand groot. Ge moest Maria zoeken in die bloemenhulde. Nu heeft een weldoener hem een groot beeld geschonken, van wel bijna een halve meter. En dit beeld wordt nu geregeld gebruikt.

Het licht van de petroleumlamp wordt overschenen door de vele kaarsenvlammetjes. In de schijn van dit flikkerende licht zit Dain, vooraan, vlak bij zijn altaar. Dain zet de liedjes in en heel het hutje en al wat daarbuiten staat, zingt mee. Men bidt de rozenkrans, litanie met oraties en zingt nog een mooi liedje na, allemaal Maria ter ere.

En hoeveel mensen komen er dan wel? Tja, dat moet ge Dain niet vragen en de bezoekers ook niet. Hier wordt niet geteld. Dat is nog nooit in iemands hoofd opgeklommen om eens te registreren hoevelen er in de Octobermaand de oefeningen in Ca'i Dain bijwonen. Men komt eenvoudig om te zingen en te bidden. Maar het staat vol, tot buiten het hekje van zijn koraal.

Wij willen natuurlijk gaarne weten, hoe deze devotie begonnen is. Bij Dain is het zo gegaan. Toen hij nog bij zijn moeder inwoonde, was daar reeds een bedehuis. Zijn moeder heeft het van kindsbeen af niet anders gekend: haar ouders deden het al, zij heeft het voortgezet en toen Dains moeder stierf en hij zijn intrek nam in het armelijke kwamen er 's avonds reeds klanten, die tot dan toe bij moeder kerkten. En nu lijkt het al alsof het niet anders hoort, dat men naar Ca'i Dain gaat.

Er zijn nog meer van die particuliere bedehuisjes.

Maar deze gewoonte leeft niet alleen in Nikiboko. Het is een algemeen verschijnsel op Bonaire, dat de verschillende bevolkingscentra hun eigen particulier bedehuisje hebben. Juist omdat alles volgens gewoonte gaat en het helemaal niet in de aard der bevolking ligt feiten en gebruiken te bestuderen en vast te leggen, is de oorsprong dezer devotie moeilijk na te gaan.

Een invloed vanuit Venezuela is zeker aanwezig, aangezien men ook daar feesten voorbereidt door novenen in particuliere huizen. Wat Bonaire aangaat, zal de voornaamste factor wel zijn, dat het den mensen in het bloed zit hun godsdienstzin te uiten. Neem daarbij in aanmerking, dat men in het verleden verstoken was van priesterlijke bediening, dan valt het licht te begrijpen, dat men zo goed en zo kwaad als het kan zelf tracht aan te vullen, waar men door omstandigheden aan een te kort lijdt.

Men verheugt er zich niet over, dat een veelvuldig kerkbezoek onmogelijk is, maar vult dit tekort geheel uit eigen beweging aan. [illegible] dezer hoogsteenvoudige lieden niet alleen een reden tot stichting, maar ook een zeer leerzame levensles.

NAZIES ZIJN VIJANDEN DER KATHOLIEKE KERK.

Het blad „El Tiempo" van Bogota, Colombia, deelde mede, dat sprekers bij het Katholieke Jeugd-Congres waarschuwden voor de noodzaak om de Christelijke geest te sterken tegen het nazie-heidendom, dat men thans in Europa wil invoeren.

Dit staat in tegenstelling tot de nota, die Generaal Francisco Franco van Spanje gezonden heeft aan alle Latijns-Amerikaanse landen door Spaanse Gezanten als uitleg voor het zenden van 90.000 Spaanse jongelingen om te vechten aan de zijde van Duitse troepen, teneinde „de Westelijke Christelijke beschaving te beschermen tegen het communisme".

Het Katholieke Jeugdcongres heeft afgevaardigden van de Latijns-Amerikaanse landen, Spanje, Portugal, de Verenigde Staten en Canada. Experts bespreken godsdienstige en sociale quaesties. De zittingen zijn de vorige week beëindigd.

ADOLF HEEFT IETS VAN JAPAN.

Generaal Tomoyuki Yamashita, het hoofd van de Japanse militaire missie bij de as-mogendheden, heeft Hitler gesproken en vertelde iets van zijn bevindingen. Volgens hem was de geest van Hitler voor een groot gedeelte boven al het materiële verheven en leefde de leider geregeld in hoger sferen. Hitler vertelde hem, dat hij reeds van zijn jeugd af grote bewondering gehad had voor Japan. Toen hij 17 jaar was, las hij met groot enthousiasme van de Japanse overwinningen op Rusland en was hij verbaasd over de militaire kracht van de Japanners.

Tomoyuki had de bewondering voor Japan ook bij Mussolini aangetroffen. Ook de Duce verklaarde in zijn jeugd reeds erg met Japan te hebben weggelopen.

Tijdens een der gesprekken verklaarde Hitler aan Tomoyuki, dat in de komende eeuwen de Duitse en Japanse belangen samenliepen, omdat beide landen op dezelfde geestelijke principen waren opgebouwd. Hitlers houding ten opzichte van Japan was gebaseerd op geestelijke beschouwingen. Hitler en Mussolini en ook de Japanse leiders zijn niet bedacht op materiële winsten, maar slechts op het geestelijk welzijn van de wereld. En zo belogen elkaar de as-mannen.

VLIEGTUIG TREKT TREIN.

Toen de locomotief van een Sovjetlegertrein door een bomscherf onklaar was geraakt, heeft de technicus Konikov een vliegtuig met een kabel aan enkele overgebleven wagons gebonden. Laag vliegend trok het vliegtuig de legertrein naar de plaats van bestemming.